

Savinjski vestnik

CELJE, 19. julija 1952

GLASILO OSVOBODILNE FRONTE MESTA CELJA, OKRAJEV CELJA-OKOLICE IN ŠOŠTANJA

Ureja uredniški odbor. Odgovorni urednik Tone Maslo. Naslov uredništva: Celje, Titov trg 1. Poštni predal 123. Telefon 7. Čekovni račun št. 620-1-90323-12 pri Narodni banki FLRJ v Celju. Tiska Celjska tiskarna v Celju. Četrletna naročnina 75, polletna 150, celoletna 300 din. Savinjski vestnik izhaja vsako soboto.

Prasnik Celja — in DAN VSTAJE

22. julij 1941 pomeni usodno prelomnico v naši zgodovini. Prelomnico, v kateri je slovenski narod našel v sebi dovolj moralne in fizične sile, da se je z orožjem dvignil proti nemškimi in italijanskim fašističnim tolpom, ki so neusmiljeno ropale, pobijale in izseljevale Slovence z njihovih stoletnih ognjišč.

Ni naključje, da prav ta dan, dan spora, praznujemo skupno z ostalimi jugoslovanskimi narodi. Ljudstvo, ki se je borilo za svoj obstoj po vsej naši zemlji, se je dvignilo na poziv KPJ, ki je edina ostala z množicami in v katero edino je ljudstvo imelo zaupanje. Njen program je bil narodov program in afirmiral se je v času krvi in solza.

V tej prelomnici so obenem našte svoj ventil revolucionarne težnje delavskega razreda, katerega življenje v predaprilski Jugoslaviji je kategorično zahtevalo korenite izpremembe.

Slovenski narod je stopil v to gigantiko borbo s trdno vero v svojo moč in zmago ter z zavestjo, da na staro ni povratka. Ljudstvo se je uprlo. Samo je vzelo usodo v svoje roke, zapuščeno od buržoaznih voditeljev, strank in stranic, ki so imeli poprej polna usta patriotizma in vojsko na razpolago, katere osnovni kader je bil pripravljen se boriti, sedaj so se pa za ceno svojih privilegiranih ekonomskih in političnih položajev vdinjali okupatorju ter še naprej izdajali svoj že izdani narod.

Tako je bilo po vsej Jugoslaviji. »Voditelji« so postali hlapci, ljudstvo pa uporniki. Meja, ki je že poprej med njimi jasno potekala, se je dokončno in ostro začrtala ter dala vseljuskemu uporu razredni karakter. Delovno ljudstvo Jugoslavije je stopilo v prvo fazo ljudske revolucije.

Vsako mesto, vsaka vas in vsak poselek Slovenec je čutil v tistih dneh, da je napočil čas, ko je čas braniti ne samo svoje elementarne nacionalne pravice, ki so bile na najbolj barbarski način teptane in za katere se je slovenski narod že stoletja boril, temveč, da je čas braniti narodov goli obstoj, ki še ni bil nikdar v zgodovini tako ogrožen. Slovenskemu narodu je grozila popolna likvidacija.

V tistih težkih in usodepolnih dneh, ko se je pošteno ljudstvo oklenilo svoje Partije, katere prekaljeni in ojekleneli borci so postali organizatorji upora, ko so se pričele oglašati po zasluženi Jugoslaviji prve uporne puške, je tudi Celje stopilo v vrsto upornih mest. Več, postalo je eno izmed središč upora v Sloveniji. Delež in žrtve Celja niso bile majhne. Štiri leta je njegovo bledelo namakala slovenska kri. Stari pisar in Frankolovo sta samo dve izmed postaj te Golgotе.

20. julij 1941. Dan mesta Celja, dan ustanovitve »Celjske čete«. Dan, ko so najboljši sinovi Celja čutili v sebi moč in ponos, da slede pozivu svojega naroda in svoje Partije in da postanejo udarna pest svobodoljubnega mesta in posebej težej in »hotenji svobodoljubnih in poštenih Celjanov.

Zato praznuje mesto Celje ta dan kot svoj dan. Dan, v katerem je kot še nikdar poprej stopil na površje neuklonljiv ponos Celjanov, ljubezen do svoje zemlje in vera v zmago, pravico in resnico.

Imena, kot so Slander, Zidanšek, Vrnč, Skvarča, Krajgher, Stante, bodo ostala za vedno zapisana v srcih ljudi, ki bivajo in bodo bivali v Celju.

Na ta dan se spominjamo vseh znanih in nezanih junakov, ki so z nemisljivo slavo ovenčali ime Celja. Junaki, katerih imena in spomin je bil in bo bakla v temi in svetlih dneh. Spominjamo se vseh tistih mučnikov, katerih kri je namočila celjska tla.

20. julij, dan Celja, ponosna obletnica uporniškega in svobodoljubnega mesta, ki se v isti fronti z ostalimi jugoslovanskimi mesti in kraji bori za socializem in pravico ter hodi po poti, ki so mu jo začrtali že tiste dni junaki, ki so dali svoje najdražje za svetlo bodočnost.

Letos praznujemo prvič 20. julij kot dan Celja, kot naš lokalni praznik. Praznujemo obletnico ustanovitve Celjske čete, kot dan upora v samem nemškem rajhu, v centru Evrope in to ne kdaj v letu 1944, ampak že v juliju 1941. Na ta dan smo Celjani lahko upravičeno ponosni.

Ob prazniku vstaje slovenskega naroda

Skupina 120 borcev s področja Celja in okolice se je po dolgih letih, kot takrat v najtežjih dneh, zopet zbrala pri Bormanovi domačiji na vrhu Stare Grabe. Ni bilo treba dosti domišljije, da so se zopet vživel v partizanske dni. Kot nekoč, so tudi v noči od srede na četrtek doživljali približno iste neprijetnosti, hkrati pa iste vedre in tovariške urice, kakršne so doživeli edinole kot partizani. Priroda jim je postregla z občutnim spominom na vremenske nepravilnosti v partizanih. Ravno v tistih urah, ko so se na Strmecu zamenjavale patrole s ptujskega okraja s celjsko, je neusmiljeno lilo.

Krenili so na pot. Na oblačnem nebu so se kazali prvi znaki svitanja, ko so premočeni stopili po sledovih lastnih stopinj iz medvojnih let. Kolona se je pomikala po gozdovih, izpod premočenih obeljev je zaudarjalo po spotenih telesih na napornem maršu. Na samotnih kmetijah so se oglašali psi, na oknih so v mrak bočale velike otroške oči, ki jih je radovednost spravila iz toplih gnezd, odrasli pa, ki so vso to »reprizo« videli tudi v »originalu«, so stopili na prag in stisnili roke partizanskim znancem. Imeli so se več pogovoriti kot v dneh borbe. Govorili so o preteklosti, razni trenutki so jim spet živo stopili pred oči, pomenkovali so se o sedanjosti in kot nekoč so zopet omenjali bodočnost.

Pot jih je vodila skozi partizanske vasi Sv. Florjan in Plevno do Rogaške Slatine, Medtem se je zdanilo. Ura je kazala pol šesto zjutraj, ko so prikoračili pred spomenik padlim borcem, katerega je šele pred kratkim postavilo prebivalstvo Rogaške Slatine nepozabnim žrtvam in borcem. V teh zgodnjih urah so skozi Rogaško Slatino zadoneli rezki strel salve v čast številnim Slatinčincem in okoličanom, ki so v bitki za svobodo žrtvovali življenja.

Dasiravno borci, ki so potovali od druge do šeste ure zjutraj, še niso bili utrujeni in bi bili voljni korakati še naprej, se je v Rogaški Slatini patrolja obnovila s svežimi borci, ki so prihitali iz vseh krajev, da sodelujejo v tem zgodovinskem pohodu.

Nova patrola, ki je zapustila Rogaško Slatino ob šesti uri, se je nedaleč od Slatine razdelila na pet skupin. Ena je krenila po poti preko Zusma,

druga preko Pristave, tretja preko Zibike, četrta skozi Sodno vas, a peta preko Sv.Eme. Vse skupine so gredoč obiskale vsako partizansko vasico, vsako domačijo, ki je med NOB sodelovala v skupnem boju. Povsod so se borci ustavili v prijetnem razgovoru z domačini. Le-ti so bili veseli, da so jih po tolikem času zopet obiskali tisti ljudje, s katerimi so delili toliko lepih in prav tako težkih ur. Cilj vseh teh skupin je bil Podčetrtek.

V Podčetrtku so se na sprejem patrole dobro pripravili. Člani Zveze borcev so pripravili obrambo, a prebivalstvo se je zbiralo k mitingu, ki je bil po prihodu patrole na sporedu. Med drugo in tretjo uro popoldne je okoli Podčetrtega zaropotalo. Izgledalo je skoraj tako, kot leta 1944, ko je Stirinaj-

sta sredi noči pregnala okupatorja iz te kozjanske vasi. Vaščani so borce, ki so »ponovno osvobodili« Podčetrtek, z velikim veseljem sprejeli.

Po končanem mitingu v Podčetrtku je patrola nadaljevala pot do Polja ob Sotli, kjer se je njihova naporna pot končala.

V Polju ob Sotli se je na slovensko-hrvaški meji patrola zamenjala z novimi močmi. Nova patrola je imela težko, zato pa zelo prijetno nalogo: obiskati rojstni kraj voditelja ljudske vstaje maršala Tita — Kumrovec. Zal ta obisk v rojstni vasi našega ljubljene Maršala ne moremo opisati v tej številki, ker poročil s tega pohoda do zaključka del v tiskarni nismo dobili. O tem bomo poročali v prihodnji številki.

Na pohodu po sledovih lastnih stopinj

TRETTJA REDNA SEJA MLO CELJE

Proračunske postavke so koristne le, če je dohodek realiziran

Tudi največja podjetja v Celju dolgujejo pri dajatvah družbenega prispevka. — Splošna stagnacija in »zmrznjeni« fondii. — Zakupna gostišča dolgujejo veliko nad milijon din. — Kje ostaja delo stanovanjske zadruga. — Koloradski hrošč v »polnem razcvetu«. — Cinkarniški plin povečuje umrljivost otrok. — Svet za kulturo in prosveto v finančnih težavah. — »Farme« v mestnem središču morajo proč. — Nova stanovanjska komisija. — Pasaža v Prešernovi ulici — kamen spotike.

V dvorani sindikalnega doma je bilo pretekli petek tretje zasedanje MLO Celje. Število navzočih je zagotovilo sklepčnost. Neupravičeno odsotnih je bilo 10 odbornikov. Taki se bodo sčasoma znašli pred težkim položajem, kadar bodo volivci zahtevali poročilo, kako so zastopali svoje volilne enote v MLO, posebno kadar so v razpravi važne komunalne zadeve.

Zapisnik z druge seje MLO je prečital tov. Pelko, nakar je predsednik sveta za gospodarstvo, tov. Gradisnik, poročal o delu tega sveta in odborov. Mestnemu ljudskemu odboru povzročila največ skrbi realizacija družbenega prispevka. Proračun je bil potrjen na isto višino izdatkov pri vseh dohodkih, dasiravno bi dejansko potrebe izdatkov daleč presegle planirane dohodke v mestnem proračunu. Ker pa proračun MLO predstavlja okoli 80% vseh dohodkov s strani socialističnega gospodarstva, navajamo nekaj primerov. Tovarna emajlirane posode bi morala doslej plačati 78 milijonov v proračun, plačala pa je le nekaj čez 57

milijonov dinarjev. Tkalcina hlačevine je še dolžnik za več kot pet milijonov dinarjev. Podobno je tudi pri LIP in v drugih podjetjih. Vsemu temu je kriva splošna stagnacija blaga.

Poleg podjetij socialističnega gospodarstva so najtrudovratnejši dolžniki obrtniki in prosti poklici. Njihov dolg znaša na dohodnini lanskega leta in na akontacijah letošnjega leta precej nad 3 milijone dinarjev. Problem zase je tudi kopičenje nekurantnega blaga v trgovinah. Vzroke za take nenormalne vsote bodo raziskovali, ker je verjetno temu največ kriv nagon nabavljačev do artiklov z visoko provizijo. Ogronomno, 1 milijon in 300.000 din dolgujejo tudi lastniki 14 gostišč v zakupu. Nujno je, da se ti zaostanki poravnajo, v bodoče pa je treba s takimi zakupniki pogodbe razveljaviti. Kar se obrtnikov tiče, bi morala obrtna zbornica opozoriti svoje članе na izpolnjevanje dolžnosti. Glede industrije pa bi bilo vsekakor potrebno v svet za gospodarstvo pritegniti več delavcev, da bodo lahko videli in spoznali tekoče probleme.

O delu Sveta za komunalne zadeve

je poročal predsednik sveta Skomina Rafko. Povedal je, da je imel svet za komunalne zadeve od druge seje MLO že štiri seje. Na teh so pripravili razne predloge, ki naj bi jih na seji MLO sprejeli.

Prvenstveno je treba urediti vprašanje stanovanjskih zgradb, ki so potrebne nujnih popravil, bodisi zaradi dolgoletnega zanemarjanja popravil, bodisi zaradi škode, ki je nastala po letošnjem snegu. Ta popravila so ponekod zelo nujna, da bi se obdržal že itak pomanjkljiv stanovanjski prostor. Misli se je treba tudi na notranjo ureditev stanovanj. Nekatera stanovanja niso bila prečiščena že dolgo vrsto let in je treba izdati odlok, ki bi zagotovil te obveznosti pri lastnikih stanovanj. (Kuhinje naj bi se čistile vsako leto, ostali prostori pa vsaki dve leti.)

Kritično je bilo doslej za privatne lastnike hiš. V kolikor je bil zadnja leta gradbeni material že bolj na razpolago, se čuti še vedno pomanjkanje delovne sile. Da bi se zatrlo šušmarstvo gradbenih del in da bi privatniki prišli do cenejših delovne sile pri popravilih, namerava Svet za komunalne zadeve postaviti posebno gradbeno ekipo, ki bo na razpolago za vsa manjša popravila tudi privatnikom.

Bilo je še govora o nehigijskih prilikah prebivalstva mesta pri kopanju v Savinji in predložen je bil sklep, naj bi se kopanje niže od železniškega mostu na Bregu prepovedalo. Posebni del razprave je posvetil reorganizaciji avtoparka, ki še danes vzdržuje tu in tam veliko število uslužbevc v pri-

meri z zaposlenimi delavci. Nujno je celjski avtopark očistiti na ta način, da se vsa razpoložljiva prevozna sredstva združijo pod eno upravo, ki bi na eni strani laže zadovoljila stranke, na drugi strani pa zmanjšala režijo podjetja. Istočasno je treba misliti tudi na odvzem tistih vozil, ki so raznim podjetjem nepotrebna in s tem zatreti tudi to vrsto šušmarstva.

Poleg nekaterih problemov s področja vzdrževanja cest je tov. Skomina omenil tudi novogradnjo pasaže v Prešernovi ulici, ki je že mesece »kamen spotike«. Da tu delo ne gre naprej, je kriva premajhna kontrola gradilišča s strani podjetnika, dalje to, da ima dokaj slabo delovno silo, k vsemu temu pa tudi okolnost, da izvrševalca teh del ne priganja izpolnitev plačnega fonda, kot je to primer drugod. Podjetniku je treba postaviti dokončen rok in ga nanj pogodbeno vezati.

Na obe poročili se je razvila diskusija. Zelo važne se nam zde besede ljudskega odbornika, ki je navzoče opozoril na veliko nevarnost koloradskega hrošča, ki se je na celjskem teritoriju močno razširil. Treba bo izvesti ostro kontrolo in strogo kaznovati brezbrizneže. Kmetje se za ta problem zadnje čase že bolj zanimajo, ob strani pa še stoji vrtičkarji. V potrebnih primerih je treba izvesti ostre sankcije zoper brezbrizneže. Za zatiranje hrošča je prva poklicana kmetijska zadruga, ki pa trenutno nima na razpolago učinkovitega škropiva. Le-to je treba nujno oskrbeti, kajti hrošč predstavlja vse večjo nevarnost za nasade krompirja.

Vprašanje privatnih avtoprevoznikov. — Predloge volivcev je treba upoštevati. — Elektrifikacija in vodovodna dela

Dokaj besed je bilo izrečenih tudi k problemu avtoprevoznikov-privatnikov, ki so bili z odlokom demobilizirani iz državnih prevoznikovih uprav. Njim je treba ali določiti pri državnem avtoparku posebno sekcijo za registracijo in razporeditev njihovih vozov, ali pa jim izstaviti kakršna koli dovoljenja za vožnje. Vsekakor ne gre, da številni prevozniki v Celju ne bi izvrševali svoje obveznosti do države z odvajanjem gotovega dela dohodkov.

V razpravi o elektrifikaciji so sprožili odborniki nekaj zahtev za svoje volilne enote. Tako je odbornik Veber iz Zavodne predlagal preusmeritev toka 110 na 220 voltov, češ da je tok v gotovem delu Zavodne zelo šibek. Odbornik iz Zgornje Hudinje je postavil vprašanje podaljšanja razsvetljave na Mariborski cesti. Oba predloga bosta upoštevana, kolikor bo mogoče, toda ne iz sredstev treh milijonov, ki so predvideni za nove napeljave električnega toka do naselij, ki nimajo elektrike. To je bilo izglasovano že na drugi seji MLO in nima smisla trgati že itak malega zneska, ki bo le v pomoč pri elektrifikaciji teh naselij, saj bodo morali dobršni del sredstev interesenti zbrati sami. Zavodna in Zgornja Hudinja bosta dobili zadoščenje, če bo le mogoče, iz sredstev za vzdrževanje obstoječega električnega omrežja.

Odborniki so potrdili sklep, da se eventualni prihranki denarja pri dovršitvi vodovoda v Zagradu uporabijo za zajetje enega izvira vode pri bodočem vodovodu na Polulah.

Odbornik iz Zgornje Hudinje je opozoril navzoče, da je treba želje volivcev na terenu upoštevati. Iznesel je primer Zgornje Hudinje, kjer se že dolg čas na sestankih obravnava vprašanje pekarnе in zasutja izkopenega terena za zadržni dom, ki ni predviden za nadaljnjo gradnjo. Oba problema sta bila vnesena v zapisnik.

V ospredje je prišlo tudi vprašanje stanovanjske zadruga, ki naj bi pomagala privatnikom pri gradnji stanovanjskih hiš. Zadruga ima na razpolago gotova sredstva, ki so ostala pri likvidaciji Potrošniške zadruga. Bil bi že čas, da se nekje začne dejansko delo te

zadruga, saj je vendar stanovanjski problem najvažnejši in najbolj pereč v našem mestu. Poleg tega je javnost zelo malo spoznana z obstojem te zadruga.

Diskusija je bila obširna in raznovrstna. Nehote mi daje misliti, da bi bilo potrebno take seje večkrat sklicati, da bi se o nastalih problemih lahko temeljiteje pomenili. Tako pa se nabere preveč problemov hkrati, razna poročila so zelo važna, pa gredo prehitro in prepovršno mimo njih.

Na tej seji je bil načet tudi že rezervni del proračuna. V finančne težave je prišel Svet za kulturo in prosveto zaradi pasivnosti dveh dijaških kuhinj in zaradi vzdrževanja dnevni letovanj otrok.

Predsednik Sveta za ljudsko zdravstvo dr. Lovšin je opozoril na potrebo ustanovitve rejniške službe pri MLO. Poudaril je, da je visoka umrljivost dojenčkov v Celju pereča. Ena tretjina vseh smrtnih primerov pri dojenčkih ima vzrok v okuženem zraku s cinkarniškim plinom, ker se je ugotovila bolezen na dihalnih organih. Cinkarniški plin postaja torej že nevaren tudi človeku, ne samo kmetijski proizvodnji v tem delu mestnega področja.

Na seji so potrdili še vrsto raznih odlokov. Med temi je tudi postavitev nove stanovanjske komisije. Za predsednika stanovanjske komisije I. stopnje je bil imenovan tov. Delameja, za tajnika pa tov. Sket Ivan. Za predsednika stanovanjske komisije II. stopnje je bil imenovan tov. Feringer Riko. Potrjen je bil tudi poslovnik Mestne hranilnice. Za predsednika komisije za arondacijo, razlastitev in zamenjavo zemljišč je bil imenovan dr. Pavlič Marjan. Nadalje je bil sprejet sklep o združitvi SAP in Prevoznistva, kakor tudi o ustanovitvi državnega gospodarskega podjetja Apnenik Pečovnik. Sprejet je bil tudi sklep o varstvu higiene in estetski podobi Celja, o uničevanju poljskega plevela in odstranjevanju ter prepovedi gojitve živali v središču mesta. Predsednik sveta za notranje zadeve je poudaril važnost ureditve nekaterih cest in križišč, kakor tudi postavitev novih prometnih znakov.

V Celju se zbori volivcev vedno bolj uveljavljajo

ODBORNIKI BI SE MORALI BOLJ ZAVZEMATI ZA PAMETNE PREDLOGE IN NAROČILA VOLIVCEV — IZREČNO ZANIMANJE ZA KOMUNALNA VPRAŠANJA — ODLOKI MLO PO VPRAŠANJU KALJENJA NOČNEGA MIRU NE SMEJO OSTATI NA PAPIRJU — V LISCAH SO »UGOTOVILI«, DA SO ODBORNIKI SIROMAKI? — VSEPOVSOD STANOVANJSKI PROBLEM KOT GLAVNI PREDMET DISKUSIJE

V preteklem mesecu so se v Celju vršili zbori volivcev. Izid teh zborov nam je pokazal razne pomanjkljivosti, seveda pa tudi dobre strani in izkušnje, ki se jih moramo v bodoče posluževati in se na njih učiti. Razveseljivo je, da so bili glede na obravnavo problemov zadnji zbori volivcev precej na višji stopnji od prejšnjih. Referenti so zadovoljivo pojasnili proračun MLO za leto 1952, prav tako so v veliki večini dobro obrazložili vse gospodarske spremembe in spremembe v ljudski oblasti.

Diskusija je bila mnogo živahnija in tudi stvarnejša, kakor na prejšnjih zborih volivcev. Volivci se niso v večini primerov več ustavljali na drobnih vprašanjih in osebnih interesih, ampak so stvar globlje zajeli in tudi v širšem obsegu.

Priznati moramo, da je bila kritika zdrava in dobronamerna. Živo so bili volivci zainteresirani na komunalni dejavnosti MLO, kar je bilo razvidno iz več umestnih predlogov.

Ce hočemo, da bodo zbori volivcev tudi v bodoče uspešni in da bo tako res lahko vsak volivec sodeloval v oblasti, je dolžnost mestnega ljudskega odbora, da osvoji vse pametne predloge in jih po možnosti vnese v program svojega dela. Volivci pa bi morali na bodočih zborih zahtevati od svojih odbornikov, kaj je MLO ukrenil v zvezi z njihovimi predlogi.

Zbori volivcev bi lahko bili že prej uspešnejši in živahniji, če bi se odborniki mestnega ljudskega odbora bolj zavzemali za naročila volivcev, tako pa so dostikrat pametni in upravičeni predlogi ostali neupoštevani.

Volivci v Zgornji Hudiinji so med drugim razpravljali in predlagali, da naj bi mestni ljudski odbor poskrbel za napeljevanje vodovoda do glavnega vodnjaka sredi vasi. Vasačini imajo sedaj vodnjak z nezdravo vodo, poleg tega pa bi v primeru požara bilo gašenje oteženo, ker ni v bližini tekoče vode, voda iz sedanjih vodnjakov pa ne bi zadoščala. Pešč problem je tudi preskrba prebivalstva s kruhom, saj nimajo v bližini ne pekarnar, ne prodajalne za kruh, čeprav je v tej vasi okoli 700 delavcev, ki morajo dnevno hoditi po kruh v mesto. Zahteva volivcev po trgovini oziroma pekarni je upravičena. Vprašanje zase je tudi javna razsvetljava, ki je v tem predelu pomanjkljiva. Popolnoma upravičena je tudi zahteva kmetov, da se jim v bodoče vse izplača za prodani hmelj in da jim zadruga ne odteguje za vplačilo davkov.

V Gaberju so živahno razpravljali o komunalni dejavnosti, o škodi po cinkarščem plinu itd. Izrazilo so se zanimani za vzgojo mladine, predvsem o učencih v gospodarstvu. Problem je v tem, kako vključiti delavsko mladino v strokovni uk. Iz tega se vidi skrb za mladino, njeno vzgojo in napredek.

Tudi v kmečkih predelih se čuti lep napredek, saj so kmetje predvsem diskutirali in stavljali predloge, kako izboljšati naše kmetijstvo oziroma dvigniti hektarski donos in pospešiti borbo proti rastlinskim škodljivcem. Inicijativno kmetov v tem pogledu mora tudi mestni ljudski odbor podpreti.

Med našimi kmeti pa je še vedno premalo zanimanja za skupno obdelavo zemlje, za kar se bodo morali kmetje tudi prej ali slej orientirati, kar je pogoj za procvit kmetijstva tudi pri nas. Tudi kaljenje nočnega miru ni pogodu volivcem v Celju. Zato zahtevajo, da odloki MLO po tem vprašanju ne ostanejo samo na papirju.

Kot rdeča nit pa se vleče na vseh sestankih stanovanjsko vprašanje. Za rešitev tega perečega problema mora mestni ljudski odbor najti sredstva. Ni moj namen razpravljati podrobno o vsakem zboru volivcev, vsekakor pa se mora s predlogi zborov volivcev mestni ljudski odbor temeljito seznaniti in tudi ukrepati.

V Liscach je bila poleg pozitivne diskusije tudi negativna, to pa zato, ker so utemeljevali, da so obrtniki preveč obdavčeni. Če bi ti diskutanti le malo pogledali okoli sebe, bi jim bilo jasno, da obrtniki v Celju neprimerno boljše živijo kot katerikoli delavec ali namješčenec.

Kot že omenjeno, naj MLO temeljito razpravlja o vseh predlogih volivcev, njegova dolžnost pa je tudi, da preko odbornikov volivcev seznanji, ali je njihove predloge osvojil in če jih ni, zakaj ne. Volivci pa naj se zavedajo svojih pravic in zahtevajo od odbornikov, da jim poročajo o svojem delu. Tako bodo tudi tisti odborniki, ki sedaj stojijo nekako ob strani kot častni člani, postali aktivnejši.

Kakor so uspehi zborov že vidni, tako se z njimi ne moremo že popolnoma zadovoljiti. Udeležba na zborih volivcev bi bila veliko večja, če bi odbori OF

bili aktivnejši na terenu in organizacijske zbornice pripravili. Tako važni sestanki, kot so zbori volivcev, ne bi smeli pod nobenim pogojem iti mimo OF organizacije na terenu. Veliko uspešnejši bi bili zbori volivcev, če bi se odbori OF zavedali svoje dolžnosti in če bi bili na tekočem o naši družbeni gospodarski dejavnosti. Obsojanja vredno je tudi to, da se mnogi člani KP niso čutili dolžne, da bi se povezali z odborom OF in ljudskim odbornikom in tako pripomogli pri izvedbi zbornice volivcev. Mislim, da so ti tovariši najbolj poklicani in dolžni, da pomagajo na terenu. Saj je njihova osnovna dolžnost, da so tesno povezani z množicami, da ne iščejo množice njih, ampak oni množice. Biti član te ali one organizacije še ne pomeni ničesar, če ni ta član živ organ, ki je pripravljen delati kjerkoli za korist skupnosti. Kako naj potem taki člani vodijo in usmerjajo ljudske množice, če si domišljajo, da so nad njimi in upoštevajo samo svoj jaz ali pa da zaradi nezdravega oportunitizma in nevednosti molčijo? Napredne ljudske množice so take tovariše že prerastle in korakajo pred njimi zmagoslavno naprej.

Na splošno se opaža, da je delo v odborih OF dokaj nerazgibano, tega naj se zavedajo vsi naši odbori OF. Izhod iz tega je pozitiven vzgojno političnega

delu samih aktivistov, ker le tako bodo mogli delati med ljudmi.

Ne bi se moglo trditi, da je v Celju premalo sestankov. Lahko bi jih bilo še manj, toda biti bi morali kvalitetnejši in dobro obiskani, na njih naj bi se razpravljalo konkretnije o političnih in gospodarskih vprašanjih samega terena. Zato je potrebno, da aktivisti živijo s terenom in da so v stalnem stiku z volivci in z ljudsko oblastjo. Zaradi tega se morajo organizacije OF veliko bolj povezovati z mestnim ljudskim odborom in med množicami pojasnjevati vse ukrepe. Naša naloga pa ni samo pojasnjevanje in postavljanje ljudi pred gotova dejstva, pač pa je treba njihovo samoiniciativo upoštevati, ker le na ta način bomo aktivizirali široke plasti in jih pritegnili k samoupravljanju.

Mnenja sem, da imajo na splošno v Celju ljudje željo po vsestranskem in pozitivnem sodelovanju, potrebno je le, da se to njihovo dobro voljo zna utrjevati in pravilno usmerjati.

Organizacije OF naj ne pozabijo, da je reorganizacija ljudskih odborov važen in revolucionaren korak v naši nadaljnji graditvi sploh, zato morajo še naprej temu vprašanju posvečati vso pažnjo in ljudem neprestano razlagati ter z njimi o tem diskutirati.

Odbori OF naj se tudi bolj povežejo z ljudsko oblastjo preko našega lokalnega tiska in tako opozarjajo na vsa pereča vprašanja terena.

To bi bilo nekaj pripomb k dosedanjemu in bodočemu delu zborov volivcev in v zvezi s tem k delu OF in ostalih množičnih organizacij na terenu. Pelko Cveto.

Ustanovljeno je delavsko kulturno društvo „Svoboda“

NEKAJ PRIPOMB K USTANOVNEMU OBCNEMU ZBORU V GABERJU

Pretekli petek ob 7. uri zvečer je bil ustanovni občni zbor društva »Svoboda« v dvoranici bivše gostilne »Pri Jugoslovani«. Sestanka, ki se je pričel z majhno zamudo, se je udeležilo nad 300 ljudi. Poleg starih »Svobodašev« so bili navzoči tudi predstavniki MK KPS, OSS, MLO in drugih množičnih organizacij. Po izvolitvi delovnega predsedstva, zapisničarja in overovateljev ter kandidacijske komisije je bivši »Svobodaš« tov. Svetek v kratkem referatu orisal delo in borbo celjskega delavskega kulturnega društva »Svoboda« v bivši Jugoslaviji in nakazal glavni namen ustanovitve društva ter poglavitne naloge za delo društva v bodoče.

O delu iniciativnega odbora je poročal tov. Špat. Začasna društvena pravila so bila sprejeta precej na »hitro roko«. Delno opravičilo, da je bil pravilnik sprejet brez potrebne diskusije, je ta, da so pravila le začasna in da bodo končoveljavna pravila sprejeta na zletu društva »Svoboda« v Trbovljah. Recimo, da se o začasnih pravilih ne izplača diskutirati, vendar je treba misliti na to, da bodo morali za dokončna pravila dati predloge člani. Kajti, če bi povsod v Sloveniji storili tako, kot se v Celju, bi bila ta pravila kaj malo demokratično sestavljena, čeprav bi v bistvu bila demokratična. Trdnost pravi je v tem, da jih predlaga članstvo. Le taka pravila so na demokratičnem principu in na osnovi teh se potem lahko zahteva prava društvena disciplina in izpolnjevanje dolžnosti. To pomanjkljivost bodo morali še nadoknaditi.

Približno isto je bilo z volitvami. Sicer je pri tem nerodno. Izvoljen je

bil 54-članski plenum društva, kjer naj bi bili vključeni prvenstveno zastopniki vseh celjskih kolektivov. Plenum pa naj bi pozneje izvolil iz svojih vrst upravni odbor, razsodišče in nadzorni odbor. Po mojem bi bilo prav, če ta izvoljeni plenum še ne bi bil končoveljaven. Vsekakor bi bilo boljše, če bi zaenkrat predstavljal izvoljeni plenum nekaj razširjeni iniciativni odbor, istočasno pa bi opravljal delo plenuma, ker je prvenstvena naloga plenuma zbiranje članstva po kolektivih in začetek delovanja vsaj nekaterih kulturno umetniških vejdruštva. Člani izvoljenega plenuma naj bi kot člani razširjenega iniciativnega odbora zbrali čimveč članov v društvo po svojih kolektivih, kot člani plenuma pa naj bi že izvrševali svoje dolžnosti v okviru začasnega upravnega in nadzornega odbora ter razsodišča. Po kolektivih pa naj bi ob dani priliki potrdili dosedanjega predstavnika v društvu ali pa izvolili novega. To bi bilo po mojem najboljše rešitev, da se zadosti demokratičnosti in društvu, hkrati pa ne zavlačuje intenzivnega razvoja dejavnosti v društvu.

Ni bil moj namen kritizirati. Občni zbor je pokazal redko videno navdušenost in udeležbo pri diskusiji. Podobnega ustanovnega občnega zbora, ki bi obetal za bodoče delo društva toliko pozitivnih pogojev, že dolgo nisem videl. Prav zaradi tega se mi zdi vredno opozoriti na pomanjkljivosti.

Vsekakor pa ima novoustanovljeno društvo tako hvaležno področje dela in toliko izkušenih članov, da je pričakovati od društva v bližnji bodočnosti še dosti uspehov. Le-te menda vsi že z nestrpnostjo pričakujemo. J. K.

Kako posluje Tekstilna tovarna Šempeter pod vodstvom direktorja Rudija Hribarja

Spomladi 1952 so pričeli preiskovati razne nepravilnosti, ki so se dogajale v tekstilni tovarni Šempeter. V teku preiskave so ugotovili, da so te nepravilnosti delali ljudje na vidnih položajih v podjetju, dopuščali pa jih je tudi Svet za industrijo pri OLO Celje-okolica.

Tako je Gorjic Jože, predsednik upravnega odbora v tovarni in nekaj časa v. d. direktorja, začel na svojem domu že jeseni 1951 štati blago za lastno prodajo. Elektromotor si je sposobil v tovarni, elektrikal prijključek je plačala tovarna kot tudi tok, ki je bil porabljen za tkanje blaga. Pri tkanju mu je pomagal tehnični vodja tovarne Brinar Anton in sta skupno napravila 865 m blaga ter ga prodajala. Tovarna ob nedeljah po navadi ni obratovala. Neke nedelje pa se je krdilo iz tovarniškega dimnika. Toda ni se delalo za podjetje. Gorjic in Brinar sta stavila v obrat stroje in barvala blago za »lastno produkcijo«. Vsi stroiki in poraba goriva ter ostalega materiala so šli v breme tovarne. Surovine sta deloma dobivala iz tekstilne tovarne v Litiji, ker pa sama nista imela posnanstva jima je to uslugos napravil direktor podjetja Hribar Rudi, ki je Gorjicu napotil v Litijo, predhodno pa zadevo glede nabave sam uredil. Račun je litjska predilnica poslala seveda na tovarno v Šempeteru — saj je bilo nabavljeno na ime tovarno — tnda sekretar podjetja Cilensek Rado, ki je za te mahinacije dobro vedel in ki je po svoji službeni dolžnosti odpral pot, tega računa ni izročil knjigovodstvu ampak Gorjicu, ker je vedel, da je material zanj dovoljen. Deloma sta dobivala material tudi v tekstilni tovarni v Preboldu, deloma pa tudi iz tovarne Šempeter.

Poleg tega so se vodili uslužbenci podjetja pečali s prodajo ostankov, ki včasih niso bili ostanki saj so merili včasih po deset in več metrov. Za te ostanke so določili smešno nizke cene, tako da so bile cene ostankov nižje kot stanje tovarno samo surovine. Take cene jim je dopuščal tudi Svet za industrijo OLO Celje-okolica, uslužbenici sveta pa so se tudi sami večkrat poslužili takih ostankov. S prodajo ostankov po taki ceni je Gorjic Jože oškodoval podjetje za nič manj kot 1.311.000 din, direktor podjetja Hribar Rudi pa za 608.900 din. Direktor podjetja je pošiljal take ostankes raznim poznanim osebam, za storjene usluge je dobil celo iz rudnika v Velenju 51 mt parketa, ki je bil sicer naslovljen na podjetje, vendar ga je Hribar Rudi uporabil za svojo stanovanjsko hišo, katero si gradi. Nekaj drugega materiala, katerega je rabil pri gradnji svoje hiše je dobil iz zalog tovarne po nižjih cenah. Tehnični vodja podjetja Brinar Anton, ki se je poleg tkanja in prodaje blaga bavil tudi z razdeljevanjem takozvanih ostankov, je oškodoval podjetje samo s tem za okoli 49.000 din. Mojster v razprodajanju ostankov je bil predvsem sekretar podjetja Cilensek Rado, seveda denar. Po zelo nizkih cenah je dobival v podjetju blago pa tudi na nedovoljen način je prihajal do njega ter ga skupno z vratarjem Fukmajstrom in Svetom prodajal po raznih krajih na Pohorju. Za tako prodajo je dobil v podjetju plačan dopust. Tudi nekaj gradbenega materiala za hišo si je izposodil v tovarni in ji zato še danes dolguje 37.000 din. Tudi Hribar Franc, ki sicer ni bil zaposlen v tovarni je začel z izdelavo blaga. Napravil je okoli 700 m platna in ga dal v prodajo šefa trgovskih podjetij v Šoitanju Matko Francu. Material za izdelavo je večinoma dobival iz tekstilne tovarne v Preboldu. Gornji primer daje točno sliko, kako daleč se so spuščali voditelji podjetja. Takšno početje je še bolj obsojno vredno, ker so politično dovolj razgledani, da bi lahko razsodili kaj je prav in kaj ne. Staviti v pogon tovarno za osebne koristi, je vendar višek predrznosti in grabežljivosti. V svojem pohlepu po denarju so izkoristili svoje vodilne položaje ter tako oškodovali državo za vsoto, ki gre v milijone.

Ti ljudje so prejemali na nedovoljen način za svoje »domače« tovarnos prejo po nižjih enotnih cenah. Na ta način so postali visoko konkurenčni tovarni, katero so sami vodili. Državo so pa na ta način prikrajšali za razliko v ceni in trzinem dobičku za preko en milijon dinarjev. Interesantno je, da so se pri prodaji svojih izdelkov, ki so jih zaradi prikrajšanja državnega proračuna za tržni dobiček, lahko prodajali po veliko nižjih cenah kot pa tovarna, posluževali blanketo tovarniških računov ter tako prikriivali svoje nedovoljeno početje. Te falsificirane račune st. izstavila tehnični vodja Brinar in predsednik upravnega odbora Gorjic Jože. Preja

so dobivali na račun tovarne, ko je bila še najstrojije kontingentirana, medtem ko je moralo podjetje kasneje zaradi premajhnega kontingenta preje odpuščati delavce. Do teh nepravilnosti in malverzacij verjetno ne bi prišlo, če bi bilo stališče direktorja do teh ljudi drugačno. Pripomniti tudi moramo, da je Hribar razpolagal z avtomobilom »Ljudske tehnike« saj je ob priliki, ko se je vršila birna v Dobrni odobril prevoz birmancev iz Šempetra v Dobrno.

Pred kratkim so razdelili nagrade iz nadplanske dobička za leto 1951. Najvišjo nagrado v znesku 7000 din je prejel direktor. Kljub temu, da ga skoraj trileti leta ni bilo v službi, medtem, ko so drugi delavci dobili od 1000 din dalje. Izvzeta je komisija za razdelitev nagrad, ki si je sama sebi dodelila primerno več. Nekaj od zgoraj navedenih se je vrnilo iz preiskovalnega zapora, med njimi tudi Brinar Anton. Kljub temu, da jih je delovni kolektiv na množičnem sestanku obsodil zaradi njihovega nepoštenega dela so bili vsi ti od predsednice sindikata zelo prisrčno sprejeti in pozdravljeni. No, to ni nič čudnega, ker so imeli do nje vedno največje zaupanje. Dokaz temu je tudi njena velika matersinska brigada, saj je vedno napovedovala, kdaj se bo kateri vrnil iz zavora. Tudi direktor sam je izpuščene sprejel z velikim veseljem. Vse štiri je takoj zopet zaposlil, medtem ko je »nedolžnega« tehničnega vodjo Brinerja postavil zopet na staro mesto. Čudilno se, zakaj vodstvo tovarne ni navedenih suspendiralo, saj so bili vsi dalj časa v preiskovalnem zaporu. Po vrnitvi iz zavora so zasedli stara mesta in tako kriminalna društva dela nemoteno dalje.

Zaradi redukcije, ki je bila pred vravitvijo izpuščenih, je podjetje moralo odpuščati precejšnje število poštenih delavcev, je bilo splošno pričakovati, da bo uprava brez nadaljnega odpušča tudi te, ki so se vrnili iz zavora. Toda kaj se je zgodilo. Direktor Hribar Rudi je vse te škodljivce, ki so se okoristili na račun tovarne za lastni žep postavil na stara mesta. Gotovo je to storil po načelu: »Stara družinska paša skupaj«. Upravičeno se nad tem zgražajo delavci in se čudijo temu, kako more direktor kljub vsemu temu kar se je v tovarni dogajalo, ostati na svojem direktorskem stolčku, nameščaj nazaj kriminalce, odpuščati pa poštene delavce.

Za parket, ki ga je direktor Hribar dobil iz Velenja, se je verjetno tudi oddolžil. Račun je bil sicer izstavljen na tekstilno Šempeter, toda tovarna ga ni videla. Kako je bilo poskrbljeno za razvedrilo delavcev v prostem času vam lahko pove naslednji primer: Tovarna ima dva radijska sprejemnika, ob priliki preiskave pri Brinar Anton in Gorjic Jožetu sta se oba sprejemnika nahajala pri njima doma. Marsikateremu se je zdelo čudno, da sta oba aparata pokvarjena.

Skraini čas je, da merodajni ukrepanje potrebno, da se stvari v tekstilni tovarni Šempeter dokončno uredijo in postavijo na odgovorna mesta ljudje, ki bodo imeli zapanje celotnega kolektiva ter bodo šli po poti izgradnje socializma, ne pa lovili osebne koristi ter tako ikodovali državi, kakor tudi prikrajševali posamezne delavce na njihovih prejemkih.

Sindikalni podružnici pa predlagamo, da vse te škodljivce socialističnega gospodarstva izloči iz svoje sredine. Isto tako je dolžnost upravnega odbora odbor sindikalne podružnice, da za te razkrinkane škodljivce poskrbi, da ne bodo nikoli več našli takoga dela, kjer jim bo moglo nadaljevati svojo škodljivo dejavnost. Vedeti je treba, da je tem odpadkom družbe, ki so hoteli na račun skupnosti razkošno živeti, šla na roko premajhna budnost celotnega delovnega kolektiva v sami tovarni. Nik.

Ali za take ljudi ne veljajo socialistični zakoni?

Pri dograditvi in razširitvi TKO Zreče je zaposlenih okoli 70 delavcev gradbenega podjetja Konstruktor iz Maribora. Toda, na tem gradilišču se dogajajo kaj čudne razmere, o katerih bi človek dejal, da so v naši državi nemogoče.

Šef gradilišča je Derganc Adolf, delovodja pa je Strniša, toda izgleda, da ima ta precej »komande« v svojih rokah. V čem se kaže tam komanda, če jo že tako imenujemo? O vseh stvarih, ki se dogajajo na tem gradilišču, se razpravlja le v pisarni in tem ljudem še na pamet ne pride, da bi se vsaj o gotovih stvareh posvetovali z delavci. Delovni načrti, obračunski listi in vse ostalo mora pri njih ostati v največji »tajni«, o takih in podobnih zadevah delavci ne smejo vedeti, ker se pač na te stvari ne spoznajo. Zelo zanimivo je bilo pri razpravi o tarifnem pravilniku. Takrat je prišel na gradilišče sam pravni referent podjetja dr. Rozina z Uradnim listom FLRJ, v katerem so objavljena temeljna načela o tarifnih pravilnikih. Seveda je te pravne stvari tolmačil po svoje delavcem, ki se v take zamotane stvari ne morejo spoznati, ni pa jim pokazal bistva, to se pravi, kaj naj konkretno tarifni pravilnik tega gradilišča obsega. In uspeh takega sestanka? Delavci so na splošno izjavili, da jim je žal za čas, ki so ga pri tem zapravili, naučili pa se niso prav ničesar. Tudi v komisiji, ki je pravilnik sestavila, ni bil zastopnik nihče od delavcev, zakaj neki? Vendar pa je končni rezultat takega dela pokazal, da je bil pravilnik v celoti zavrnjen.

Toda še več lepih stvari tako povedati delavci o delovodji Strnišu. O tem, da še danes ne vedo, kakšne so

njihove norme, da je svoječaso dejal, da bo dal odpuščiti vse ženske in podobno. Zato se ne smemo čuditi, če je bil on osebno izrečno proti temu, da se tu na gradilišču ustanovi samostojna sindikalna podružnica, ker so do sedaj spadali vsi v podružnico pri centrali v Mariboru, od katere pa izgleda, da so imeli le malo koristi, saj jih celih deset mesecev že ni nihče od odbora obiskal. O vseh teh napakah je bil obveščen tudi KS v Slov. Konjicah. Ko se je član KS zglasil pri upravi in ni bilo razen Strniše nikogar doma, je ta dejal, da je ustanovitev podružnice nepotrebno, da njihovi delavci niso zato, on sam pa se ne bo vključil. Toda delavci so na svojem zadnjem

Drugo leto ne bomo jedli krompirja če . . .

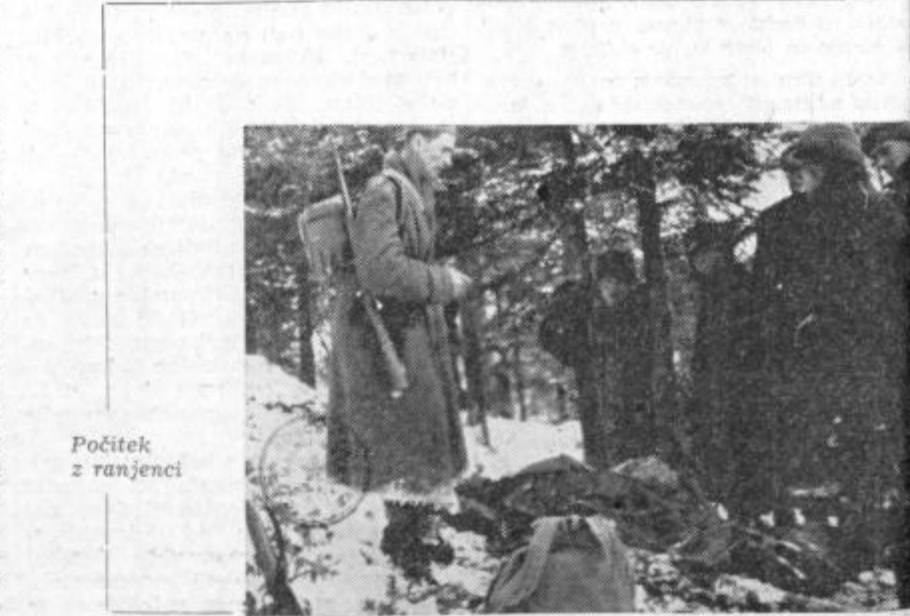
KOLORADSKI HROŠČ RESNO OGROŽA KROMPIRJEVE NASADE

Naglo širjenje koloradskega hrošča v minulih štirinajstih dneh, ki sedaj zajema že skoraj vse terene območja mesta Celja, zahteva vestnih pregledov krompirišč. V lanskem letu je bila odkrita le ena okužba, in sicer v Tremarju na eni parceli, letos pa so tu opazili hrošča že na štirih parcelah v tamkajšnjih kolonah. Zaradi razumevanja taktičnejših kmetovalcev so v vsakodnevni pregledom in splošnim škropljenjem hrošča že skoraj popolnoma zatrli. V zadnjih dneh pa se je pojavil na več mestih območja Celja-mesta in sicer: Jožefov hrib na 0,6 ha, Zagrah na 0,15 ha, Čret na površini 2 ha, Sp. Hudiinja 0,04 ha, Dobrova s površino 0,08 ha, Babno na površini 2 ha. Nekatero prepozno odkrite okužbe nam pričajo, kako malomarno so bili izvršeni pregledi krompirišč, da so ličinke celo dorasle in zlezle v zemljo tako, da se nam sedaj pojavlja že drugi zarod hrošča.

Opozarjamo vse kmetovalce, posebno pa vrtičkarje, da vršijo dnevne preglede na krompirjevih nasadih. Ne smemo dopustiti, da se nam drugi zarod razširi na še neokužene terene, kajti drugače se zna gornji naslov res uresničiti. Vsako okužbo takoj prijavite MLO, referentu za kmetijstvo, ki vam bo dal potrebna navodila. KZ pa ima na razpolago škropilnice in potrebna razkuževalna sredstva.

MLO bo najstrojje ukrepal prot vsem tistim, ki nebi izvajali vseh predvidenih ukrepov za zatiranje koloradskega hrošča.

sestanku pred nekaj dnevi jasno povedali, da hočejo imeti lastno podružnico, da hočejo imeti tudi svoje pravice, ki pa jih brez lastne organizacije ne morejo doseči. To pa je ravno bilo tisto, kar je Strnišo bolelo, ker če bodo delavci o svojih pravicah točneje poučeni, bo tudi njegove absolutne »komande« na gradilišču konec. L. V.

Počitek z ranjenci

S P O M I N I N A P A R T I Z A N S K E D N I

RESNICA JE ZMAGALA

Jesen 1944 je bila na osvobojenem ozemlju v Savinjski dolini silno razgubana. Slovenske narodnoosvobodilne udarne brigade so krepko držale obrobne predele osvobojenega ozemlja v svojih rokah in ga stalno nadzirale. Ljudstvo osvobojenega ozemlja se je zbiralo na množičnih sestankih ter razpravljalo in sklepalo o ukrepih, ki so bili potrebni za vzdrževanje reda in zakonitosti, za prehrano prebivalstva in narodnoosvobodilne vojske. Skratka: ljudska oblast je dobivala svoje prve in konkretne oblike tudi na tem področju. Vsi odseki Okrožnega odbora OF Celje, ki je imel svoj sedež v Radmirju, so delali s polno paro. Razen nekaj manj pomembnih sovražniških sunkov, do akcij večjega obsega ni prišlo. Vladovalo je v glavnem zatišje, čeprav okupatorju »nova republika — republika osvobojenega ozemlja«, ki je omajala njegovo »avtoriteto«, ni šla v račun.

Cetudi je razvoj kazal, da se fašistična trdnjava vendarle že podira in se bo prej ali slej zrušila, to zatišje ni obetalo ničesar dobrega. Bilo je zatišje pred nevihto...

in hlevu ter delali načrte za naš nadaljnji umik.

Umaknili smo se preko Podvolovljeva proti Mali in Veliki planini, odtod, ker sta se dva bataljona VDV prav ta dan spopadla s sovražnikom in se ogorčeno borila z njim, pa smo se morali že po nekaj urah umakniti spet nazaj proti Novi Stifli, Gornjemu gradu, preko Menine planine na Tuhinji in Motnik ter za Čemšenško planino do Revirjev nad Trbovljami.

Dolga in naporna je bila ta pot. Od vsakega izmed nas je terjala nadčloveške vztrajnosti in napora. Umakali smo se pred sovražnikom, ki nas je zasledoval, postavljali zasede, nam bil za petami in nas pri Tuhinju napadel tudi iz zraka, kjer so »storklje« odvrgele celo nekaj bomb. Preko Kala smo se potem pomaknili iz Revirjev do Rečice pri Laškem. Polnih osem dni je trajal naš pohod, medtem ko nas je zasledoval sovražnik, pa smo ujeli le po uro, dve ali tri za odmor. Tako smo se znašli na terenu Huda jama pri Laškem.

Na Zavrtaih nad Rečico smo malo pred polnočjo potrkali na okno pri

Peter Stante-Skala:

PRVA CELJSKA ČETA

Leta 1941, pred napadom Nemčije na Sovjetsko zvezo, sem bil v Stajerskem okrožnem komitetu odgovoren za pravo partizanske organizacije, to je za zbiranje orožja, za organiziranje vojaške formacije in sploh za pripravo terena za partizansko borbo. Meseca julija se je formirala prva Celjska četa. V tej četi, ki jo je formirala Partija, kakor je formirala tudi Savinjsko in Pohorsko četo, nas je bilo vsega skupaj dvanajst. Med nami je bil tudi Vrunč. Za taborišče smo si izbrali Razselno, hrib v bližini St. Jurija ob južni železnici. Oboroženi smo bili s puškami, ki smo jih pobrali ob razpadu Jugoslavije.

Na Razselnem smo naleteli na trgovca, ki se je pisal za Novaka in se je že pred nami skrival v hostli. V stari Jugoslaviji je bil antihitlerjanec, zato se je bal, da bi ga ne dobili Nemci, ki so ga ob razpadu Jugoslavije že iskali. Skrival se je pri nekaj kočarjih, ki jim je v stari Jugoslaviji daljalo moko. Obiskal sem ga in pregledal tiste gozdove, ki so se mi zdeli primerni za naše bivanje. Tam okoli so bili mali kočarji, ki so bili gospodarsko navezani na omenjenega trgovca. Ta je imel v bližini vinograd, precej vina, mesa in slanina, a so mu še od doma nosili hrano. V njegovi hiši smo imeli taborišče, pri njem pa bazo za preskrbo. Takrat smo se preskrbovali samo iz tega skladišča, tudi kruh smo tam pekli, s terena nismo mogli ničesar dobiti. Ponoči smo seveda spali v hostli. Taborišče smo si sicer precej bedasto postavili v neki dolini, kjer smo naredili barako iz lubja, kar pa nam vse skupaj ni bilo posebno všeč.

Takrat politično nismo kaj prida delali. Bilo nas je malo. Nato smo pa sklenili, da bo vendar treba začeti z akcijami. Tedaj so bile ravno akcije za požiganje žita itd. V okolici Celja smo požgali nekaj žita in pa velik kozolec pri Bežigradu pri Celju, ki je bil poln žita, v njem pa tudi večje število poljedelskih strojev in drugega orodja. Vrnili smo se v taborišče vsi navdušeni, ko nam je prva akcija tako lepo uspela. Ampak — zdaj bo treba začeti tudi streljati. Z Vrunčem sva naredila načrt, da bomo napadli kako postojanko. Izbrala sva si Slivnico, kjer je bila nemška žandarmerijska postaja. Tam je bilo osem žandarjev, nas pa je bilo dvanajst. Mislili smo si, ni hudci, osem jih bomo pa že. Treba je bilo na ogled. Najprej smo poslali nekega partizana Modrasa kar podnevi, oblečenega v civilno obleko, oboroženega s pištolo. Povedali smo mu, kam naj gre in kako naj stvar opravi. Jaz sem mu lahko vse natanko obrazložil, ker sem kraj dobro poznal. »Tu je gostilna,« sem mu rekel, »a nasproti gostilne je žandarmerija. Pridi v gostilno, popiješ četrtinko vina in lepo vse pregledaš, pa lahko še malo povprašaš, če se da.« Modras je šel, prišel popoldne v gostilno, popil dve ali pa tudi več četrtink. Ker je bilo poletje, mu je postalo vroče in se je nekoliko razpasal. Pri tem pa ni opazil, da mu je pištola pogledala izza pasa. Pridel natakara, ki ga je že prej nekoliko opazovala. Ko je hotel plačati, je natakara zagledala pištolo, zavpila in zbežala. Modras je imel namreč dolgo ameriško pištolo na boben, kaliber dvanajst. On pa ne bode neumen, jo je naglo pobral iz gostilne. Nekaj nam je sicer povedal, toda vse skupaj nas seveda ni zadovoljilo. Rekel sem, da je treba položaj bolje pregledati, ker nismo vedeli, ali so žandarji zgoraj ali v pritličju. Vrunča smo klicali za Buzdo. Buzdi sem torej rekel, da pojdeva naslednji dan midva na ogled. Bil je zelo simpatičen fant, učitelj po poklicu, rojen v Slovenj Gradcu, star partijec, član Okrožnega komiteta, po naravi zelo miren.

Z Buzdom sva se oblekla, kolikor se

je dalo civilno, toda pri tem sva bila zelo naivna. Nosila sva pumparice in gozjerice, to pa v poletju, ko je bila največja vročina. Vzel sem s seboj solidno »Steyr«-pištolo. Vrunč je imel tudi tako pištolo, a je ni hotel vzeti s seboj, pač pa je vzel pištolico 6,35. Jaz sem mu rekel: »Kaj pa boš s tem?« Pa mi je odvrnil: »Laže se skrrije.« Dejal sem mu: »Če že vzameš orožje s seboj, vzemi kaj takega, da se boš lahko boril. S tem še samega sebe ne boš mogel ubiti.« Skrnil je pištolico za hlače, pa sva šla na pot. Dve uri in pol sva jo sekala čez polja. Kmetje, ki so delali na njivah, so naju nekam sumljivo gledali. Mislim sem si: zakaj me ti ljudje tako gledajo, saj sem vendar elegantno oblečen, da nikoli tako. Prav tiste dni smo dobili od simpatizerjev s terena precej dobre obleke.

Dospela sva okoli poldneva in stopila v gostilno. Zagledala sva štiri žandarje, ki so sedeli pri kosilu. Z njimi sta bila tudi dva pomožna policaja v civilu, ki sta imela na rokavu trak z napisom: »Hilfspolizei«. Orožje pa so imeli vsi obešeno na obešalniku blizu sebe. Buzda je s čudnim glasom pozdravil: »Heil Hitler!« Nato sem šel za njim ponovil ta pozdrav. Žandarji so naju pogledali. Jaz sem rekel: »Buzda, kar po nemško bova govorila.« On je nemško dobro znal, jaz pa nič, zato sem sklenil, da bom samo kimal. Prišla je natakara in vprašala po nemško, kaj hočeva. Buzda je naročil liter vina. Natakara je prinesla vino, žandarji pa so začeli stikati glave. Pomožna policaja sta prva izginila iz gostilne. Buzda mi je rekel: »Bog Jezus, to mi pa smrdi. Ali vidiš, kako stikajo glave in tečejo vsak na svojo stran? Plačajva pa pojdiva, sicer naju še zahajkajo.« Brez pokanja ne pojde, sem si mislil, a Buzda tega še ni prav verjel. Imel sem dober nos in takoj zavohal, da nekaj ni v redu, če ti juho pustijo in gredo. Odsli so vsi žandarji razen enega, ki je bil postajevođa, kar sem šele pozneje zvedel, takrat ga nisem imel časa ogledovati, kaj je. Plačala sva tisti liter, Buzda je še nekoliko govoril s natakaro, a tako glasno, da so ga lahko vsi slišali. Nato sva odšla, žandar pa za nama.

V hiši, ki je stala nasproti gostilne, je bila v stari Jugoslaviji žandarmerija. Bila sva prepričana, da je tudi zdaj, a ni bila. Zdaj je bila tam pošta. Nemški žandarji so bili nastanjeni v zadnji hiši na koncu vasi v smeri proti St. Juriju. Napolitva sva se po cesti proti St. Juriju. Ob cesti je na desni strani potok, na drugi strani pa hrib. Tam, kjer je bila nemška žandarmerija, le malo dalje, se pa zopet dviga hrib. Če greš malo naprej po cesti, imaš na eni strani samo potok, na drugi strani pa strm hrib, da ne moreš nikamor. Žandar je hodil kakih petnajst do dvajset metrov za nama in držal brzostrelko na gotovo. Ozrl sem se in rekel: »Buzda, ali naju dobro straži?« Ko sva prišla do hiše, kjer je bila žandarmerija, sem rekel: »Zdaj sva že dobra.« Sla sva nekoliko dalje po cesti in se ustavila. Žandar, ki je šel za nama, se je tudi ustavil. Ko sva šla še malo dalje, sem rekel:

»Kam pa naju misli spremljati?« V resnici se ga nisem bal. Gledal sem le, če ni kje kaka zaseda. Prišla sva do zadnje hiše, za katero se je v daljavi kakih deset metrov širil majhen smrekov gozd. Za njim je planjava, tam teče Voglajna. Ko sva prišla do bajte, sva zagledala nekega žandarja, ki je gledal skozi okno in naju klical noter. Žandar, ki je šel za nama, se je zopet ustavil. Buzda je rekel: »Kaj pa bo zdaj za en hudič, le kaj ta žandar tu dela?« Nisva imela mnogo časa, da bi se pogovarjal. Buzda je nato rekel: »Eden je notri, eden je za nama, bova pa sama zasedla postojanko.« Zavila sva proti hiši, prišla do vogala in zagledala vrata tudi z zadnje strani. Mislim sem si: kaj pa veš, ali je samo ta žandar, če jih ni še več. »Buzda, za menoj!« sem rekel, potegnil pištolo, pa mlno hiše proti gozdičku. Jaz sicer nisem bil slab tekač, ker sem v mladih letih precej sveta premeril, toda Buzda je bil zmeraj boljši od mene, takrat ga pa noge niso ravno najbolj ubogale.

Ko sva se zaletela proti gozdu, je začel žandar na cesti za nama streljati. Najbrž je bil preveč nervozen, da nobenega izmed naju ni zadel. Jaz sem dvakrat ustrelil nazaj. Ne vem, če te bom zadel, sem si mislil, toda mirne duše ne boš šel za nama. Tedaj pa se je iz hiše spustilo šest žandarjev za nama. Mislim sem si: kako sva bila pametna, da nisva vstopila. Tekla sva in jaz sem med tekom streljal nazaj. »Vahtmajster« mi je bil najbližji in je tudi ves čas tekel za menoj in streljal. Ko sem dosegel hosto, sem se obrnil in spustil še dva strela. Slišal sem, da je žandar nekaj zavpil in krogle mi niso več zvižgale okoli ušes. Mislim sem si: nekam sem te že zadel. Tekel sem proti Voglajni, Buzda pa je zavil na levo. Meni se je pot, ki je vodila na levo, zdela nekam sumljiva. Mislim sem si, da bi utegnila od tiste strani priti še kakšna izvidnica. Bil sem prepričan, da na to stran ne bo nikogar. Buzda pa je najbrž mislil, da je boljše, če ne tečeva skupaj, da ne bi preveč osredotočila ognja ter bi bila tako večja verjetnost, da bi jo kateri izmed naju izkupil.

Pritekel sem do Voglajne, ki je na tistem mestu precej globoka. Skočil sem v vodo in jo bredel. Ko sem dosegel drugi breg, sem se skrnil v njivo koruze. Začel sem se razgledovati, kje je Buzda. Tiste koruze je bilo za kakih pet sto ali osem sto kvadratnih metrov, okoli pa je bila planjava, tako da sem lahko videl, če bi kdo prihajal in bi jo še pravi čas pobrisal. Od tam je bilo le še kak kilometer do gozda in nato v hribe.

Buzde ni bilo za menoj, slišal pa sem, kako okoli Voglajne vpijejo in streljajo. Naredil sem križ čez njega. Mislim sem: Buzda je padel. Pobral sem šila in kopita in jo mahnil proti hosti. Hodil sem po ozkem prostoru med dvema cestama in slišal motorje na levi in desni. Položaj mi je bil jasen. Obe cesti so blokiral, med njima pa so šli frontalno v streljih. Dosegel sem hrib in krenil proti nekemu sadovnjaku. Pod njim sem sedel, bil sem izmučen kot turška »fana«. Oddahnil sem si nekoliko in čakal. (Konec prihodnjic.)

Št. 60. 12. 12. 44. Zasedla Komisija za agitacijo in propagando pri Okrožnem odboru OF Celje

D A T I O V P A D O S V O B O J E N

»SVJ, 11.12. Iz glavnega štaba maršala Tita poročajo, da so naše čete na odsehu Vukovara razširile vstatišče na Donavi. Vdrle so v mesto in ga delovito zasedle. Hude bojišne borbe še trajajo. Madžarski odredi ki naše vojske na »mordirajo proti Vukovcem« od katerih se oddaljili le

Zadnji izvod radijskih vesti, ki so se izšle na osvobojenem ozemlju v Savinjski dolini, preden je okupator vdrl v Radmirje.

Prve dni decembra je napetost začela naraščati. Prihajale so prve vesti o zbiranju sovražnih enot. Sovražnik jih je zbral z vseh vetrov in množica teh se je začela valiti proti Savinjski dolini. Borbe naših brigad so postajale vsak dan bolj ogorčene. Naše brigade so prehajale s položaja na položaj in krčevito zaustavljale sovražnika. Nevihta, ki smo jo pričakovali, se je bilžala. Vsi smo bili v pripravljenosti. Ljudje so umikali živino in pridelle s svojih domov v višje, sovražniku težko dostopne predele. Na domačijah so ostali le po eden ali dva člana družine. Drugi so se umaknili. Aktivisti so odhajali na nova mesta — novim nalogam naproti. Tudi odseki so se pripravljali na umik.

Komisija za agitacijo in propagando pri Okrožnem odboru OF Celje je dobila nalogo, da kljub poslabšanemu položaju ostane na svojem dosedanem mestu in z rednim izdajanjem radijskih poročil sproti obveščevalce o stanju doma in na frontah. Komisija je nalogo izvršila. Vztrajala je na položaju vse do 12. decembra 1944 opoldne, ko so sovražnikove izvidnice že začele pritiskati iz Okonine proti Radmirju in so se že začele od mostu preko Savinje prve detonacije ročnih granat. Dneve pred tem smo izkoristili za to, da smo izkopali poleg skednja dva metra globok in prav toliko širok bunker, kamor smo spravili ves naš material, ki ga ne bi mogli vzeti s seboj. Bunker smo potem pokrili in obložili z drvini ter ga tako zamaskirali pred sovražnikom.

Ko se je sovražnik že prebil preko mosta, smo se umaknili tudi mi. Visoko na jasi nad Ljubnem smo se sešli z delavskim bataljonom, ki je gradil zasilno letališče v Rečici ob Savinji in ki se je prav tako umikal. Z oblakov, ki so se nizko podili, je vztrajno rosilo in pod večer smo se pošteno premočeni stiskali deloma v izbi, na skednju

Fermetu. Sprejeli so nas in nam nudili zavetje. Vsi so bili preplašeni. Okupator, ki je tudi na tem terenu izvedel širokopotezne »očiščevalne« akcije, je zbežal ljudi. Bali so se, da jim ponoči ne bi padli v roke, zato so nas prosili, da se že pred svitom umaknemo in krenemo dalje. Ko smo po tolikem maršu legli na skedenj, smo v hipu vsi zaspali. Toda le za štiri ure. Gospodar, ki se je bal za nas in seveda tudi zase, je medtem ostal na preži.

Davno pred svitom nas je že prebudil. Krenili smo dalje proti Govcam. Jederti in Gorici do javke 4 TV 24 — do kurirke Zdenke. Tu smo šele našli pravo zavetje. Povsod so nas sicer sprejemali z odprtimi rokami, povsod smo bili dobrodošli, toda povsod smo občutili težko vzdušje in negotovost, ki je v teh dneh zavladalo tudi na tem terenu in katero je sejal okupator s svojimi akcijami med ljudmi.

Z velikopotezno razvito propagando, ki je spremljala sovražne akcije, je namreč okupator prikazoval, da osvobojenega ozemlja ni več... Ozemlje, da je v celoti očiščeno, »Stajerski gospodar« pa se je v tistih dneh na ves glas širokoustil, kako je »elita« njihove vojske pobila in iztrebila zadnje ostanke »banditov« in z njimi dokončno obračunala. Tako je seveda pisal »Stajerski lažnivec« v prvem zanosu. Brigade, bataljoni, borci in aktivisti pa so bili zdaj tu, zdaj so jih spet videli in srečavali in kmalu spoznali, da so vse te vesti, ki jih je trosil okupatorjev tisk, le gola laž. Trenuten preplah in negotovost sta kaj kmalu izginila. Spet se je vračalo zaupanje. Odločnost za borbo proti okupatorju je naraščala. Torišče svojega dela smo sedaj iz Zg. Sav. doline prenesli na Revirje, na Moravško, na Hudo jamo. Tega se okupator ni nadejal. Načesar mu nismo hoteli ostati dolžni. Začeli smo zato znova, s podvojeno silo.

(Konec prihodnjic.)

Stane Terčak

30

Ž i v i z i d

se proti tanku, mitraljezom in minometalcem samo s puškami. Naše brzostrelke so bile za to daljšave brezpomembne. Le redki strelji pušk z naše strani so udarjali v švabske zaklone.

Komandir Ivan se je hitro znašel. Nekajkrat je debelo preklel italijanske mitraljeze, ki da so dobri le za Afriko, in začel na vse grlo s takole komando:

»Prvi bataljon na levo krilo! Drugi bataljon v sredino! Tretji bataljon na desno krilo!«

Vodniki so po tem povelju razvrščali čete, ki jih niso imeli. Proti nam se je usula toča krogel in klestila po sadnem drevju, po gospodarskem poslopju in hiši, ki je bila cilj švabskega obstreljevanja.

Nato je vse potihnilo. Švabi so se potuhnili in napeto čakali, od katere strani se bo izvršil pravi napad. Hitro jim je bilo jasno, da bomo udarili samo na eni točki, toda tam bo šlo zares.

V tej tišini je udaril na desni strani kolovoza komandant Modras. S svojimi fanti se je približal izza gozda bajtam ob cesti. Partizanske bombe so počile, odgovorili so jim švabski tanki. Na hribčku je spet ostro zadonel Ivanov glas: »Fantje, juris...« Borci so udarili. Z nasprotni strani ceste je zatulilo. Po nekaj skokih so se borci stisnili v sneg. Spodaj na cesti je udaril komandant Mičo, počasi, previdno, toda zanesljivo. Za vsako ped zemlje pred cesto se je bilo treba boriti. Na cesti so se premikale grozotne ječlene pošasti in enakomerno bruhale iz sebe dolge žareče plamene. Bili so švabski tanki.

ČETA NA POHODU

Komandant Mičo je premislil in dal povelje, naj nastopi na vsaki strani glavnega prodora še po ena četa, da bi krila bok frontalnega napada in zapletla Švabe v borbo na obeh krilih. Na levo krilo je bil poslan komandir Ivan, na desno pa četa Modrasovega bataljona. Ivan je v naglici pregledal teren. Pred nami se je dvigal hribček, na redko zasajen s sadnim drevjem. Proti cesti pa se je raztezala čistina — njiva pod snežno odejo. Na vrhu hribčka pa so se v mesečini belili zidovi kmečke hiše. Četa je odkorakala kakih tri sto metrov nazaj po kolovozu in se vzpela proti hišici. Snega je bilo nad pol metra. Njegova zmrla skorja se je pod težo utirala, da se je borecemu udiral skoraj do kolen in jih zelo oviralo pri napredovanju. Vrh hribčka je bilo treba zasesti čimprej. Ako bi nas Švabi prehiteli, bi bila vsa komora z ranjenci in tudi del moštva izgubljena.

Pretokli smo se do vrha. Vsak korak je bil za nas velika muka. Četa se je razvila za borbo v širokem loku. Borec je bil od borca oddaljen do deset metrov. Komaj so se fantje po trebuhu prilipzili na točko, da so lahko opazovali čistino pod seboj, je zarigalo, zapelo in zažvižgalo od basov tankovskih topov do visokih piskajočih tonov svinčenk. Spet so zablesteli nad nami rakete in ožarile hribčke. Fantje so se prilipeli na sneg. Brez povelja so začeli streljati v smeri odkoder so letale rakete in tolkli mitraljezi. Mitraljezna trojka je zavzela položaj za ogrom hiše. Mitraljez je pomeril v dolino in pritisknil, toda zapirah ni udaril. Fant je pritisknil vnovič, toda mitraljez je molčal, sabotiral. Deli mitraljeza so v velikem mrazu zmrznili. Ko smo mitraljeze najbolj krvave rabili, so odpovedali; toda od njih je bilo odvisno, ali proderemo na nasprotno stran ceste. Vsako izgubljeno minuto smo drago plačali.

Ob cesti se je vnela v tem trenutku neenaka borba. Borili smo

S pobočja Pohorja pa je neprestano rigalo, rigalo... Mičo ni imel namena popustiti. Borci so se zaganjali naprej, nihče se ni umaknil niti za korak.

Vasja, komandant divizije, se je z brzostrelko na rami brez plašča prerival med kolono po kolovozu, da sam v prvi liniji presodi položaj. Na njegovem shujšanem obrazu smo brali v potemi silno odločnost, kakršne na svojem pohodu nismo dostikrat videli. Celjuti je imel trdo stisnjene. Male, črne brčice so sršele pod nosom. Iz oči so se utrinjali bliski. Večkrat je zaklel. Ko se je vrnil z ogleda, je nekaj politih zamrmral. Po kratkih minutah se je že rinil med nami bataljon Tomšičev in bataljon Bračičeve brigade.

Levko me je sunil pod rebra: »Sedaj bo, kar bo. Odnehali ne bomo, če to ne bo dovolj, bomo šli še mi.«

V dolini se je vnovič raznel boj. Vso noč je butalo in treskalo. Težišče borbe se je prenašalo preko gozda, kjer se je vgnezdil Modrasov bataljon, do središča, kjer sta tiščala na cesto Mičo in Milenko, pa do hribčka na levi, kjer se je drl na vse grlo Ivan.

Čez pčilo uro, moralo je biti okrog treh zjutraj, so vrgli Nemci vse sile na Mičo. Sedaj jim je postalo jasno, da se namepravno prebiti v sredini. Mičo je počasi toda vztrajno napredoval. Bosanca ni bilo mogoče preliščiti.

Nočne ure, ki so tako dolge in težke, so hitro minevale. Čimbolj so bledele zvezde na nebu, tem večja nevarnost je pretela diviziji. Treba je bilo pohiteti. To so vedeli vsi borci. Se bolj ranjenci, najbolj pa Mičo in Butara z bataljoni, ki so delali za gozdo v nemški obrambni sistem. Švabi so imeli svoje položaje na obronkih Pohorja sto petdeset do dve sto metrov nad cesto.

Iz Celja...

Kaj pričakujejo gostinska podjetja od svojih zbornic

BOJ PROTI KOLORADSKEMU HROŠČU

Organizacija OF na Jozefovem hribu je minule nedelje pokrenila pregled krompirjevih nasadov na svojem terenu. Posamezni pregledi pa so na terenu bili že med tednom. Pregled je pokazal, da je tudi ta okoliš močno okužen po nevarnem škodljivcu. Naše se je okrog 300 hroščev in nad 500 ličink. Sedaj je odrejeno obvezno škropljenje krompirja. Omeniti je treba, da so skoraj vsi vesno pregledovali svoje nasade in se od zvali poziva Fronte, je pa vmes tudi nekaj takih, ki mislijo, da se jih stvar ne tiče. Posledice bodo nosili sami. M. C.

PIONIRSKÉ PLAVALNE TEKME

Preteklo nedeljo so pionirji Jozefovega hriba uresničili zamisel tova. Požuna, ko so v obzornem pri telesnem mostu pomirili svoje sile v plavanju in v skokih v vodo. V obeh panogah je bil v prvi skupini zmagovalce Milan Šter, v drugi skupini pa je med plavalce zmagal Peter Pozan. Izven konkurenca je v plavanju in pri skokih dosegel zelo dobre rezultate Andrej Ajdič. Zmagovalci so ob zaključku tekmovanja prejeli praktične nagrade. Kakor že večkrat doslej, se je tudi ob tej priliki pokazala nujna potreba organiziranega dela s pionirji. Tega pa nekateri stari na našem terenu nikaar nočejo razumeti. V skrbje za svoje otroke dovoljujejo le se pohajkovanje in pa redno posejanje cerkve, vse drugo bi verjetno nasprotovali njihovemu skodolnemu mišljenju. Zlasti smo pogrešali pionirke, ki sicer zelo radi zahajajo na Savinjo. Toda kolo zgodovine se sice naprej, na ga mogoče hadržati niti obrtni njegov smer. V kratkem bomo zgradili za Kalvarijo igrišče za odbojko. Tudi tu se bodo pionirji tereno in duševno krepili ter v plemeniti borbi merili svoje moči. M. Z.

VELIK POZAR NA OSTROZEM PBI CELJU

V ponedeljek zvečer je ob 21. uri prišlo goriti veliko gospodarsko poslopje posestnika Gajška Jožeta na Ostrozem. Gospodarsko poslopje in svinjak sta pogorela do tal. Zgoreli so tudi vsi poljedelski stroji, orožje, seno in žito ter ena krava. Na kraj požara je prihitele več gasilskih društev, tako iz Celja, Gaberja, Lopate, Babnega, Lokrove, Šmarne v Rož dol., Zaleca, Drešnje vasi, Trnovelj, Gotovelj in domače društvo Ostrozn. Gasenje je bilo zaradi pomanjkanja vode silno oteženo. Zraven stojiče hišo so gasilci rešili. Pohvalno je treba omeniti gasilca domačega gasilskega društva Ostrozn, tov. Gaberška, ki je iz zelo ruzesega se gospodarskega poslopja rešil konja. Vsi znaki kažejo, da je bil ogenj podtaknjen. Po požaru povročena škoda znaša nad dva milijona dinarjev in je le delno krita z varovalnico. M. C.

VEST O CELJSKI TEKSTILNI TOVARNI ki smo jo objavili v naši zadnji številki, po pravljamo. Celjska tekstilna tovarna ni prenehala biti samostojno podjetje, ampak obratuje dalje. M. C.

... in zaledja

Srpi so zapeli...

V Laški vasi nad Štorami so imeli v nedeljo praznik, ki je uspel nad vse pričakovan. Poznamo marljivo odborstvo OF v tej vasi. Tokrat so se pa izkazale odbornice in člani vsakega AFZ odbora v Laški vasi. Poznajo vemo in zavest, s katero obdelujejo svojo zemljo zgedel posestniki v Laški vasi, poznajo marljivo gospodnje in urne kmetice. Sklenile so, da jim priredijo skromen praznik, ki naj privabi še vsačane iz okoljskih naselij. Niso računale le na dobiček, temveč predvsem na povezavo, na prireditev, ki naj da poudarka tekmemu delu in vzorni marljivosti naših kmetov, obenem pa naj zbliža in poveže kmetovalce, ki so sedaj združeni v novi občini Štorce.

Na oglašnih deskah in na vidnih mestih po vaseh so se pojavili lepaki, ki so pozivali na tekmo žanjje v Laški vasi v konkurenca z moškimi so se začele ob 14. uri zgrinjati okoli Mikarjevih v Laški vasi delovne mušice. Vedno več je bilo gostov, proti pričakovanju veliko. To je sicer vneslo malo zmede med organizatorje, toda kmalu se je izvrstilo kakih 25 žanjje na določenem prostoru, ki je bil okrašen z zelenjem, njiva pa z zastavicami, kar je še posebno lepo izgledalo. Komisija je dala znak in žanjje so začele s takim poletom, da so se številni gledalec kar čudili. Vodila je Tofantova iz Štor in prispela tudi prva na konec svojega odrednjega prostora. Toda ni vse v brzini. Komisija je ocenila kvaliteto opravljenega dela. Ta ocena je potem skupaj z ostalnimi ocenami odločila prvo mesto tov. Pavlov, drugo Franci iz Bukovljak, drugo mesto Ojsterkov, Zofiji in Laški vasi, tretje Tofantovi iz Štor in izvrstilo so se tovarišče iz Prožinske vasi, Šentlovrnceva, Pečovja, skratka iz vseh vasi občine Štorce. Gledalec so navdušeno pozdravili zmagovalke, eno na-

OBSOJEN NEPOSTEN UPRAVNIK OFICIRSKÉ MENZE V CELJU

Craobrnid Ostoje je bil upravnik oficirske menze v Celju od septembra do decembra 1951. V tem času je s raznimi nedopustnimi manipulacijami in malomarnim poslovanjem škodoval oficirsko menzo za 72.983 din, poljedelsko zadrugo v Banovem polju v Srbiji pa za 29.414 din, Maksa Lesnika, poslovodjo poslovalnice Potrskiške zadruge v Novi vasi pri Celju pa za 18.700 dinarjev. Vse navedene zneske si je pridržal in porabil zase. Razen tega je letos januarja na neki domači večerji pri svojem bratranceu v Zavesavi v Srbiji klevetal našo državo in zavzemal proti njej negativno stališče. Te dni se je zagovarjal pri okrajnem sodišču v Celju, ki ga je obsodilo na 2 leti zapor, okoldovanem pa mora vrniti poverljive voste.

Sodna kronika

DROBNE IZPRED OKRAJNEGA SODIŠČA V CELJU

Jožeta Piki je bila zaposlena v tovarni »Volnac v Laškem. V tovarni si je prilastila in odnesla 25 kom. raznih za predelavo namenjenih oblačil. Kazen 5 mesecev zapor. — Kmet Lovrene Breje je v Matih Dolah pri Vojniku prestavil mejnike v zemljišče sosedov Brenko Franca in Brenko Matije. Dne 8. aprila je na polju napadel Brenko Marijo, jo pretepel in telesno poškodoval. Obsojen je bil na 2 meseca in 7 dni zapor. — Rems Janez je bil zaposlen kot kralec v tovarni »Volnac v Laškem. Od februarja 1949 do aprila 1952 je tam ukradel najmanj 35 zavrtih volnene preje v vrednosti 26.530 dinarjev. To prejo je dal svoji sestri Ljudmili Planjko v Ljubljani, da mu je iz enega dela preje izdelala jopice, 15 zavrtikov pa si je pridržala zase, za kar je bila obsojena zlat prstan, dasirano je vedela, da je preja ukradena. Rems je bil obsojen na 9 mesecev zapor, Planjko na 6000 dni denarne kazni. — Antle Alajz je dne 15. aprila letos v Vodičah pri Silivici s kotom udaril po glavi Vida Grobelnika in ga hudo poškodoval. Prevroč kri si bo dva meseca hladil za rešetkami. — Mihael Koprivce je v kolarski delavnici MLO v Celju ukradel železen skobelnik. Karlu Zibretu v Vini vasi pa je ukradel moško zapustno oro, vredno 4000 din. Kazen 3 meseca in 5 dni zapor. — Jože Vodeb je 27. aprila letos v Črnelci pri Grobelnem v vinjenem stanju brez poviada napadel Blaža Novaka in ga lahko telesno poškodoval. Sedel bo 1 mesec. — Čretnik Karel in Romih Jože sta bila člana odkupne ekipe za krompir v jeseni 1951. Kot uradni osebni sta izrabila položaj in v okolici St. Lenarta nad Laškim pri kmetu Martinu Plahuti v prepriju grozila Zofiji Plahuta in njeni tašči z ustrelitvijo. Zofijo Plahuta sta vrgla na tla s tako silo, da je dobila pretres mozganov in je tudi drugade telesno poškodovala. Čretnik Karel je sam dne 14. 12. 1951 v istem svojevstvi in na podoben način kakor prvič, pri kmetu Francu Zupancu v St. Rupertu nad Laškim, Zupanca sunil tako, da je padel na tla in ga nato še s polenom udaril po hrbtu. Čretnik je dobil 3 meseca in 15 dni, Romih Jože pa 2 meseca zapore.

Stojimo tik pred ustanovitvijo okrajnih gostinskih zbornic in republiške zbornice za gostinstvo. Za gostince ne pomeni ustanovitve lastnih strokovnih organizacij pravzaprav nič novega, saj so v naših okrajih doslej že obstojala Združenja gostinskih podjetij, ki so v svojem programu zajela veliko večino nalog, ki se danes nalagajo novim zbornicam. Po vseh okrajih že delujejo iniciativni odbori, ki vrše vse pripravne za reorganizacijo dosedanjih gostinskih združenj v gostinske zbornice. Na sestankih teh odborov se mnogo razpravlja o tem vprašanju: kakšno vlogo naj odigrajo ti novi družbeni organi v razliko z dosedanjim načinom in vsebino dela?

Ustanavljanje gostinskih zbornic je za razvoj našega gospodarstva tako velikega pomena, da se na tem mestu malo širše pogovorimo o njihovih nalogah in organizaciji dela. Dolga je vrsta problemov in nerešenih vprašanj, ki jih bodo morale gostinske zbornice zaradi precejšnje zastalosti našega gostinstva prevzeti na svoje rame in izvrševati.

Ena izmed največjih pomanjkljivosti, ki je vzrok, da naše gostinstvo zastaja za drugimi gospodarskimi panogami in katere se gostinci sami prav dobro zavedamo, je nezadostna strokovna izobrazba tako tehnične, kakor tudi vodilnega kadra. Čeprav smo po vojni mnogo delali na tem vprašanju, prirejali tečajje, imeli strokovne šole, kljub temu se nismo dovolj približali primerini rešitvi tega vprašanja. Nerednosti, včasih večje kršitve zakonitosti po gostinskih podjetjih, katere lahko dnevno zasledujemo v naših časopisih, imajo v večini primerov svoj globlji vzrok v nesposobnosti, deloma pa tudi v nezadostnosti gostinskih kadrov. Gostinske zbornice, zlasti republiška, bodo morale vzgoji kadrov posvetiti prvo pozornost. Potrebno je, da se zagotovi smotrno pouk gostinskega naraščaja, torej v rednih šolah, na drugi strani pa je treba ves že zaposleni kader dati na rešet in enkrat za vselej ugotoviti

stopnjo strokovne usposobljenosti, ki naj v bodoče služi kot podlaga za nastavljanje gostinskih delavcev in za pravilno stimulacijo istih. Poleg rednih šol in dobro organiziranih ter vsebinsko popolnih izpopolnitvenih tečajjev je treba gostinskim kadrom posredovati tudi druge oblike izobrazbe: obisk razstav, vzornih podjetij, vselejmov in drugih strokovnih prireditelj zlasti pa je potrebno, da damo našim gostinskim delavcem in uslužbencem v roke dobro, v domačem jeziku pisano strokovno literaturo, ki je danes na želost sploh nimamo.

Drug zelo važen čimtelj za dvig gostinske dejavnosti je brez dvoma uređitev prostorov in objektov, kjer se vrši prodajanje gostinskih uslug. Ne gre tu samo za to, da imajo ti objekti samo lepo zunanje lice, da vlada v njih čistota in red, gre tudi za to, da so vsi prostori v teh objektih urejeni po principih umnega gospodarjenja, praktično opremljeni s pridobitvami nove tehnike, ker je le na ta način možno doseči čim večjo rentabilnost poslovanja in s tem v zvezi tudi znižanje cen prodajnih uslug. Naloga zbornic bo, da bodo preko svojih strokovnjakov nudile gostinskim podjetjem pri adaptacijah že obstoječih objektov, še bolj pa pri postavljanju novih, svojo pomoč s strokovnimi in praktičnimi nasveti, s posredovanjem načrtov in z intervencijami glede potrebnih kreditov, pri nabavi tehničnega materiala in opreme. Popolnoma jasno je, da posamezna podjetja sama ne bodo mogla v celoti zagotoviti pravilnega poteka svojih investicij v toliki meri, kot bodo to zmogla ob pomoči gostinske zbornice.

Iz dneva v dan ugotavljamo, da mnogo naših vodilnih uslužbencev v gostinskih podjetjih nima nobene prave slike o finančnem poslovanju podjetja, še več, da prihajajo zaradi kompliciranosti knjigovodstva na eni strani, ali pa na drugi strani zaradi površnega vodenja financ, mnoga podjetja v finančne težave in jim preti gospodarski polom. V mislih imamo tu predvsem manjša

gostinska podjetja, za katera bo potrebno pripraviti enostaven, pa kljub temu pregleden način vodenja poslovnih knjig, ki bodo služile delovnemu kolektivu kot merilo njihovega gospodarskega uspeha in kot orientacija za odpravo pomanjkljivosti in napak.

Člani zbornice, t. j. gostinska podjetja, bodo lahko vsak trenutek zahtevala od svoje zbornice, tako okrajne kot republiške, pravno pomoč. V vseh pravnih vprašanjih, najsi bodo to imovinske pravne narave ali pa zastopanja pred sodnimi organi, arbitražo itd.

Zaradi pravilnega tolmačenja in zastopanja gostinske problematike bi bilo umestno, da se okrajne zbornice vključijo v davčne komisije, kjer naj bi bila njihova naloga predvsem ta, da se postavijo pravilna razmerja za davčne osnove posameznih gostinskih podjetij.

V vseh strokovnih zadevah bodo zbornice dajale državnim upravnim in oblastnim organom svoja mnenja, ki bodo lahko v veliki meri vplivala na odločitve teh organov. Zlasti bodo zbornice lahko odločilno sodelovale pri izdaji in odvzemu dovoljenj za opravljanje poslovskega gostinstva, pri izdajanju odločb o kategorizaciji obratov, pri določanju penzijskih gostič, pri izdajanju in uvajanju hotelskih redov, pri izdajanju predpisov o času rednega obratovanja gostinskih obratov itd.

Stalno in najbolj odgovorno delo zbornic, predvsem republiške pa bo, da bodo na lastno iniciativo, na željo članstva ali na zahtevo državnih organov, dajala zakonodajnim organom svoje pripombe in predloge k osnutkom zakonskih predpisov, ki bodo v kakršni koli obliki važni za razvoj gostinstva, oziroma bodo po potrebi dajali predloge za izpremembo že obstoječih zakonskih predpisov.

Razvoj in uspešno delo gostinskih podjetij sta v nemajhni meri odvisna od stopnje našega turizma tako domačega in inozemskega. Lahko rečemo, da je naš turizem še zelo primitiven in le malokje sposoben nuditi domačemu, še manj pa inozemskemu turistu udobnosti, ki ji jih ta v naši državi lahko upravičeno pričakoval. Prav v zadnjem letu se je začela na široki fronti borba za povzdigo našega turizma, kjer je določila vloga poverjena turističnim društvom v posameznih okrajih in mestih. Mislimo, da je dolžnost vseh okrajnih gostinskih zbornic, da delo teh društev tako moralno, kakor tudi v finančnem oziru podprejo in da jim vsaj v začetku pomagajo na nogo.

To je v kratkem samo det najvažnejših nalog, ki v sedanjem razdobju stojijo pred našimi zbornicami. Uspešno delo zbornic zavisi predvsem od širokega sodelovanja vsega članstva v sekcijah, odborih in komisijah zbornic, kjer se bo v glavnem reševala celotna gostinska problematika, administrativni aparat zbornic pa bo le tehnično izvrševal sklepe zborničnih organov.

Ce si bodo zbornice ob uspešnem izvrševanju nakazanih vprašanj ustvarile potrebno avtoriteto med ljudskimi množicami, bodo s svojim sodelovanjem v svetih proizvajalcev in drugih organih upravljanja pomagale gostinski stroki, da bo v kratkem času dohitela ostale gospodarske dejavnosti, ki so jo v razvoju prehiteli; tedaj bo možno vskladiti interesom in nalogam vsega našega gospodarstva tudi gostinstvo, ki se bo tako lahko nemoteno razvijalo in doseglo tisto stopnjo, ki jo z ozirom na specifične pogoje naše turistične dežele mora čimprej doseči.

novem črešnjem pohištvo napravilo precej škodo.

Fa si še malo pobliže ogledimo, kdo je ta Bezovnik? To je človek, ki je bil lani nekaj časa zaposlen pri OKKZ v Poljanah, nato pri Upravi zadruga doma v Konjicah, že dobrega pol leta pa je sploh brez vsake zaposlitve. Toda njegov izgled nam pričja, da ne živi ravno preslaho in se o njem čujejo razne stvari. Tudi v nobeni organizaciji ne sodeluje, niti v nobenem odboru, zato se Konjičani upravičeno vprašujejo, kdo daje njemu pravico, da iskorišča socialistično demokracijo, za katero prav nič ne prispeva.

Na zasedanju plenuma KS v Slov. Konjicah so med drugim razpravljali tudi o tekmovanju na čast VI. kongresa KPJ in III. kongresa ZSS. Za sestavo tekmovalnih točk so pooblastili IO, ki bo te izdelal na podlagi analize dosedanjega dela. Največji poudarek pri tekmovanju bo tarifna politika, vzgoja članstva in borba za delavsko demokracijo v podjetjih.

Na področju občin Slov. Konjice, Zreče in Loče, ki tvorijo nekakšno združeno gospodarsko celoto v zgornji Dravinski dolini, živi nekaj čez dva tisoč zaposlenih delavcev, upokojenec in invalidov, ki imajo opravka s socialnim zavarovanjem. Z ozirom na to, da je sedež OIO v Celju in da je tam tudi sedež okrajne uprave za socialno zavarovanje je IO RSS na svoji zadnji seji razpravljala tudi o ustanovitvi samostojne ekspoziture soc. zavarovanja v Konjicah, saj so za to dani vsi pogoji. Ta naj bi v glavnem izdajala razna potrebna potrdila in bi se bavila z raznimi manjšimi vprašanji zavarovancev. Na ta način bi si ti prihranili precej časa in denarja, ker ne bi bilo treba hoditi za vsako stvar v Celje. L. V.

IZ GOMILSKEGA

Vsako nedeljo se pri nas vršijo pregledi krompirišč. Kljub temu, da so na nekaterih njivah že našli hrošča, se ljudje polagajo vedno premalo paznje množičnemu pregledu. Treba je, da vsi sodelujemo pri pregledih, ker samo s tem bomo lahko uničili škodljive hrošča.

Te dni se je občinski ljudski odbor preselil v nove prostore, ki jih je dobil v najem od TVD »Partizana Gomilsko. Za pričakovati je, da se bo v kratkem preselila tudi pošta in s tem bodo vsi uradi pod eno streho.

V mladinski delovni brigadi so bili te dni proglašeni najboljši brigadirji za udarnike. Mladinci delajo pri modernizaciji ceste Šempeter-Vransko. V brigadah je precej razgibano kulturno-prosvetno in telovadno delo. Obno brigadi se sedaj vestno pripravljata na ljudstvalni brigad, ki bo 22. t. m., ob »Dnevu ljudske vstaje slovenskega naroda. Na festivalu, ki bo trajal 3 dni, bodo sodelovala tudi sosedna društva.

Delo TVD »Partizana je zelo živahno. Med mladino je mnogo zanimanja za lahkotletiko. Imeli so že več prijateljskih srečanj s sosednimi društvi in MDE. Sedaj pa se člani družva pridno pripravljajo za svoj letni telovadni nastop, ki bo v začetku avgusta.

OČE JE POGNAL ČERKO V SMRT

53 letni posestnik Franca Mastnaka iz Vrha pri Grobelnem je s svojo 24 letno hčerko Marijo večkrat surove ravnal. Višek surovosti pa je zagrešil nad njo dne 30. aprila letos. Izvalil jo je s polja v hlev. Brez vsakega poviada je začel pretepati z bičevnikom tako nečloveško, da je po vsem telesu dobila številne podplutbe in otekline, zlasti na glavi in obrazu pa jo je rani do krvi. Te svoje surove ravnanje je s hčerko Marijo nadaljeval tudi v hiši sosedu Jožeta Drogenika, kamer je hčerka v stiski pribražala. In jo z roko pretepal in vlačil za lase. Zakonca Drogenika sta Marijo komaj rešila iz rok pobsesnega očeta. Hčerka Marija je istega večera iz obupa skočila blizu šentjurjske postaje pod vlak. Dne 28. aprila letos je Mastnak na njivi z železnimi grabljami

udaril svojo ženo Jožeto Mastnako po desni roki ter ji poškodoval tudi levico. Okrajno sodišče v Celju je Franca Mastnaka obsodilo na 5 let strogega zapor.

SAHOVSKA PROSLAVA V ZALCU

Minulo nedeljo je Sahovska sekcija KUD »Ivan Cankar« v Zalcu proslavljala 40-letnico prvega turnirja v Zalcu. Proslave so se udeležili zastopniki Sahovske zveze Slovenije, predsednik tov. Edo Turnher, prof. Vagaja in prof. Štupan, predsednik Okrožnega odbora Celje tov. Pipan Franca in še številni udeleženci turnirja: zmagovalce Ivan Prekorski, Ivan Lorber in Rudolf Marovt. Proslave je otvoril predsednik sekcije tov. Godiel Rudolf in v pozdravnem nagovoru poudaril pomen proslave. Zmagovalce takratnega turnirja I. Prekorski je v kratkih besedah orisal izvedbo prvega turnirja leta 1912 v Zalcu: »Zalec je bil pred prvo svetovno vojno trdnjava slovenskega življa in v stalni borbi s celjskimi nemškutarji. Zato je bil prirejen tudi ta turnir, ki so se udeležili poleg zavednih Zalcčanov še hmeljski trgovci iz Češke, Poljske in Nemčije. Le ti so poskrbeli za objavo slike turnirja v največjem dunajskem ilustriranem listu. Vse to, posebno pa še, da je vse dni med turnirjem, pisala na hiši Haussenbichlerja, v kateri se je turnir vršil, slovenska trobojnica, je vsadječa spoudnjačere hudo bolelo.« Prof. Vagaja je v imenu Sahovske zveze Slovenije želel prireditvi najlepši uspeh in poudaril, da proslave obletnice družijo mlade in stare — mladina spoznava delo naših prednikov, stari pa ugotavljajo in se vživljajo v polni naše mladine. Predsednik Okrožnega sahovskega odbora Celje tov. Pipan Franca je želel, da tudi s to izpriditvijo solidarnemo šahisti svoj delež k izgradnji socializma.

Nato je vodja moštvenega brzoturirja tov. Snađer Jože prečital turnirski pravilnik in dal znak za pričetek tekmovanja, ki je trajalo vse dopoldne. Popoldne je bila v prostorih in na vrtu Doma ljudske prosvete dobro pripravljena in obiskana ljudska veselica.

Gibanje prebivalstva v Celju

Od 7. do 14. julija 1952 se je rodilo 24 dečkov in 19 deklic.

POROČILI SO SE:

Ključavničar Pevec Viktor in fin. manipulanti Kovač Marija, oba iz Celja; strojni ključavničar Gajšek Maksimilijan in vzgojiteljica Polensek Marija, oba iz Celja.

UMRLI SO:

Otrok Kokič Erna, stara 3 leta iz Stranic; gojenček Hožnar Marija iz Skornega; otrok Koptar Alojzija, stara 1 leto iz St. Uja pri Velenuj; upokojenec Kraljček Franc, star 37 let iz Desiniča; gospodinja Govek Julijana, stara 82 let iz Kečice ob Savinji; posestnica Slander Marija, stara 73 let iz Celja; otrok Košenina Marjetka, stara 1 leto iz Vranskega; posestnik Retko Ivan, star 51 let iz Račegunde pri Mozirju in upokojenka Šotl Avgusta, stara 81 let iz Celja.

V Celje-okolici

V času od 7. do 12. julija 1952 se je rodilo 11 deklic in 13 dečkov.

POROČILI SO SE:

Lapornik Franca, sofer iz Kuretna, obč. Rečica in Krajne Angela, tkalka iz Laškega; Verjak Ciril, elektromojster iz Debra, obč. Rečica in Očko Viktorija, gospodinja, stanujoča istotam; Razgoršek Martin, usnar iz Lemberga pri Strmecu in Blažič Angeia, poljska delavka iz Gorice pri Dobrni; Krajnc Kazimir, sofer iz Jezere, obč. Planina in Mastnak Franciška, trgovska pomočnica iz DO, obč. Sentjur pri Celju; Fendrer Franca, čevljar iz Rinkina, obč. Sentjur in Renar Ljudmila, hišna pomočnica iz Sentjura; Sedi Avgustina, gozdar iz Kečice in Zohar Martina, trg. pomočnica iz Frahe; Šramel Karl, rudar

iz Zabukove in Kotnik Katarina, poljedelka iz Cirku, obč. Liseno; Krolf Martin, poljedelec iz Krivice št. 33, obč. Liseno in Potočnik Amalija, poljedelka, stanujoča istotam; Kammik Martin, upok. rudar iz Stenice, obč. Vitanje in Levonik Amalija, gospodinja, stanujoča istotam; Kavčič Alojz, kmečki sin iz Landeka, obč. Strmec in Oprčkal Elizabeta, kmečka hči iz Creskove, obč. Strmec in Petek Alojz, poštni uradnik iz Strmca in Kumar Marija, posestnica, stanujoča istotam.

UMRLI SO:

Hereog Antonija, hči kmeta iz Vodruja, obč. Sentjur, stara 6 mesecev; Senica Jožefa iz Doma onemoglih v Vojniku, stara 42 let; žerjal Mirko iz Pliskovce, Slov. Primorje, str 38 let; Šturber Uršula, preuzitkarica iz Gaberja, obč. Liseno, stara 82 let; Turk Antonija, kmetica iz Trnave, obč. Gomilsko, stara 91 let; Strojanišek Marija, gospodinja iz Preboda, stara 69 let; Jurko Helena, preuzitkarica iz Lohovgrabna, obč. Jurkloster, stara 68 let; Štobelgel Olga iz Štor, otrok, star 2 meseca; Hrašnik Anton, preuzitkar iz Vodruja, star 78 let; Dolfer Feliks, pisarniški iz Vojnika, star 45 let in Deželak Peter iz Marija Grada, otrok, star 3 dni.

TURNIR ZA PRVENSTVO CINKARNE

Pred dnevi je bil zaključen šahovski turnir za prvenstvo Cinkarne. Turnirja se je udeležilo 10 igralcev. Zmagal je dosedanji prvak inz. Piptus s osmimi točkami, sledijo Kolar Gregor 7, inz. Stegenšek 6 in pol, inz. Marjanovič 5 in pol, Kolar Anton 4 in pol, Kolar Venčeslav in Kolar Vinko 3, Počivavsek 2 in pol, Markovič in Petecin 2 točki.

RAZSTAVNI ODBOR za gospodarsko razstavo lée 18 tečajkov za populzdansko delo. Prijave sprejema razstveni odbor — MLO II. nadstropje — do 23. julija. Plača po dogovoru.

Ob petstoletnici mesta Celja

ZAKAJ SE OBRTNIKI IZ BIVSEGA POLJANSKEGA OKRAJA NE PRIPRAVLJAJO NA GOSPODARSKO RAZSTAVO?

Člani Razstavnega odbora so obiskali nekaj obrtnikov v bivšem poljanskem okraju in jih skušali pritegniti, da bi razstavljali na letošnji razstavi. Dobili pa so čudne, a vedno enake odgovore. Ker so namreč obrtniki v preteklem letu razstavljali na Gospodarski razstavi v Poljanah, so se zelo pogrdili in razstavili res kvalitetne izdelke, za katere so dobili tudi denarne nagrade in diplome. Ko pa je bilo treba oddati davke, so prišli do kaj čudnih zaključkov. Onim, ki so razstavljali so pa izjavili obrtniki bili davki obetavni zvišani, verjetno iz razloga, če, da imajo zaradi kvalitete izdelkov več naročil, da več zaslužijo in si tako lahko privoščijo razstavljanje. Merilo za ekonomsko moč nekega obrtnika naj bi bila deležbo na razstavi!! Če je to res, presodite.

Po vsem tem je razumljivo, da se obrtniki boljše razstavljajo. To niemeljujejo s tem, da nima smisla razstavljati kvalitetnih izdelkov, kar paha to razstavljalec le v škodo. Mnenja smo, da so taki prijemi za dvig kvalitete dela in za okrepitev naše drobne proizvodnje nedopustni in nesocialistični.

Razstavnimi odbori ima namen prikazati na razstavi res kvalitetne izdelke, zato žel udeležbo obrtnikov iz vsega celjskega bazena. Hkrati izjavlja, da finančni organi nimajo nikakine zveze z razstavo in je mnenja, da so naši finančni organi dovolj razgledani in objektivni in vedo, da sodelovanje na razstavi ne more biti merilo za ugotavljanje davčne osnove. Takšna praksa bi samo hromila naša gospodarska prizadevanja.

KAKO BI PRISLI DO TESNEJŠIH STIKOV MED OLEPŠEVALNIM DRUŠTVOM IN CELJANI?

Imam vtis, da Celjani mnogo polagajo na delovanje tega društva. To se kaže iz mnogih nasvetov in mnogih prošnjah za intervencijo pri ureditvi mesta. Ideja značk, ki nadomeščajo članske izkaznice, se je pokazala dobra, vendar pa sam odkup značk ne more biti končen cilj sodelovanja. Kazalo bi, da se v delo Olepševalnega društva v večji meri prijavljajo mladi, ki je še danes dokaj nezainteresirana za dela društva. S predavanji naših pedagogov bi bile potrebno vplivati na mladino vzgojno, vzpodbudno.

Razveseljivo je, da malokateri Celjan odkloni pristop v društvo, zato se naše članstvo vidno veča. Prepričan sem, da bo še tesnejši stik Celjanov z Olepševalnim društvom, ko bo tudi delo Olepševalnega društva vidnejše. Seveda v tem kratkem času društvo res ni moglo ustvariti čudežev, vsakogar pa je že dosti vidnega. Ob tej priliki bi omenil posebno skrb in pomoč, ki jo nudi društvu predsednik MLO tov. Jerman.

ALI NALETITE TUDI NA OVIRE PRI SVOJEM DELU?

Tudi to se dogaja. Ne mislim konkretno na naše člane, ker oni vedo, kako je težko prevzeti dela in jih tudi izvršiti, posebno kako je težko vplivati na meščane in pogledu reda in snage. Najdejo se pa anonimni dopisniki, kot je bil primer anonimnega dopisnika, ki je v svojih člankih v Pavličih žalil in podcejeval poiztvorno delo naših članov. V svojem članku uporablja izraze kot »dravičljani s kroničnim smrkanjem ne morejo biti člani O. D.« ali pa ugotavlja »še je O. D. v specialnem dogovoru zaradi preostrega belega peska v mestnem parku itd. Smatram, da so takine ugotovitve samo mehanizem polen pod noge našemu društvu. Mnenja sem, da bi bilo primerneje, če bi se dopisnik Pavličev oglašil v društveni pisarni ter tam najprej poizvedel za napore naših članov za obnovo Celja kot pa da je popolnoma neinformiran žalil naše članstvo. Rad bi poznal tiste, ki bi znal v šestih mesecih obstoja društva rešiti vse probleme, ki so v Celju pereči.

NOVI ORIENTACIJSKI NAPISI...

Prav gotovo ste že opazili, da so se pojavili v Celju zopet novi orientacijski napisi. To je bilo že res potrebno, sploh sedaj, ko dnevno vidi več inorenških avtomobilov skozi naše mesto. Napisi sami so prav okusno urejeni, nekaj jim pa spet manjka, kar jim je do sedaj pri nas vedno manjkalo, medtem ko v drugih mestih na to zelo pazijo. Po zakonu fizike mora napis biti na nekaj pritrjen, kajti pod vplivom svoje teže sila k tlom, kjer pa ne bi služil svojemu namenu; pritrjen so na drogovi. Pa kakšni so ti drogovi? Prav navaden titriolgal kol, kateremu se ne privošči niti kaplje oljnatih barv. Ali ne bi šlo tako, kot na primer v Ljubljani, kjer je vsak prometni znak in napis pritrjen na drogove, ki so lepo pobarvani v obliki navite jugslovske trobojnice. Na obidno tudi mi tako, da bo vsak tujec takoj lahko spoznal tudi na prometnem znaku, da je tukaj nova Jugoslavija. Prometne znake zato omenjam, ker so tudi ti nujno potrebni obnove.

ALI NA BEŽIGRAJSKI CESTI RES NI POTREBNA JAVNA RAZSVETLJAV?

V zadnji številki našega lista smo čitali, da bo Celje tudi kar se tiče razsvetljave naredilo vidnejši korak naprej. V strogem centru mesta bodo namreč instalirali javna fluorescentna razsvetljava. Vsakogar hvaljevredna gesta, ki bo tudi pripomogla k čim lepšemu praznovanju petstoletnice mesta Celja.

Sedaj pa se javna razsvetljava z druge plati: Če gremo po Mariborski cesti skozi Gaberje, je svetilniški čudež, če gorijo vse žarnice, ki so krvavorede jakosti, tako da mimoidoče samo pod svetilko lahko spoznajo.

No Bežigrajske cesti, ki gre za Tovarno emaljirane posode in Tovarne sadnih sokov naprej proti Bukovikulu, je bila instalirana javna razsvetljava že v stari Jugoslaviji. Ta razsvetljava je imela vsega samo

V skladu z interesi Združenih narodov je tudi Zdruzeno poveljstvo na Južni Koreji izvedlo program zdravstvene pomoči civilnemu prebivalstvu in vojaštvu, da tako omili posledice za dve leti trajajočo vojno in prepreči razširitev nalezljivih bolezni. Rdečemu križu, tej neodvisni mednarodni organizaciji je omogočen velen in povsod nadzor nad zdravstveno službo. Edino Severnokorejci in Kitajci nasprotujejo temu človekoljubnemu namenu. — Zgoraj: Člani komiteja RK, ki so prišli pri Panmunjom na pogajanja o možnosti obiska severnokorejskih tajnih taborišč, katere so pa Severnokorejci zavrnilli.

tri svetilke, toda »svetili smo pa les. Takoj po osvoboditvi, ko je žarnice najbolj primanjlovala, je bila tudi ta cesta v redno razsvetljena. Sedaj pa se je pa pričela na to razsvetljava vedno bolj pozabljati, dokler se nisimo naposled znohi v popolni temi. Zanimivo je to, da je sedaj napeljana žica za razsvetljava samo do druge svetilke, medtem ko se jo naprej do tretje že zabmontirali, kljub temu pa še svetilka vedno visi na drog za reklamo in sveti pri belem dnevu.

Pri zadeti stanovancah, kakor tudi vsi delavci (ki nas ni malo), kateri hodimo tukaj dnevno v službo, apeliramo na kompetentno mesto, da se na Bežigrajske cesti naj javna razsvetljava ne samo — obnovi, temveč tudi podaljša do mostu čez Hudinjo, od koder sega teritorij MLO Celje-mesto. ik.

NEON V CELJU

Fred nekaj dnevi je na poslopuj nasproti Ljudskemu magazinu rdeče zagorela reklama »VOLNA«. Res lepo je za pogledati, če prideš ponoči po Stanetovi ulici od Braniborice, ko te že od daleč pozdravlja »Volna«. Opaža se, da so pri »Volni prvi prišli na idejo,

da je tudi na učinkovito reklamo treba misliti, katera opozarja potrošnika, kje lahko kupi blago, ki ga trenutno potrebuje. Na drugi strani je pa tudi to podjetje prvo, ki je pripomoglo, da bi imela naše mesto ponoči velenstni vizer. Kakor se že vidi mu bo v najkrajšem času sledila voblagovnica Ljudski magazin. Kaj pa potem? Ali naj ostanemo samo pri dveh svetlobnih reklamah? Celjska uslužnostna podjetja, zbudite se! Kaj pravijo k temu ostali? Cela vrsta jih je! Pa naštejmo nekaj primerov: Zeleniška postaja, kavarna Dom, kino Metropol, kino Dom, Futnik, Radio-center, Kovina, Sanitas, Farmuterija, Kosmetika, Triglav, Kombinat, Hmeljar, Branibor, Ojstrica, Bar (Hotela Evrope), Foto Lik, Felikan, Partizan, tovarna »Aeros« itd. Torej vidite koliko jih je, — pa še niso vsi. Sedaj pa pomislimo, kako bi Celje v noči izgledalo, če bi vsi ti napisi goreli. Že dolgo je znano, da efektna reklama privablja kupce. Če lahko v drugih večjih mestih kar mgolgi svetlobne reklame, zakaj bi se v Celju ne polagalo več važnosti, saj smo poleg ostalega že turistično mesto. Ali je mogoče v večjih mestih svetlobna reklama cenejša? To ne bi drzilo.

OBJAVE IN OGLASI

MESTNA SANITARNA INŠPEKCIJA
opazarja prebivalce Celja, da je kopanje v Savinji izpod čeluzniškega mosta iz zdravstvenih ozirov nedopustno, ker se tam steka v Savinjo mestna kanalizacija in Voglajna, ki močno onesnažujeta Savinjo. Podana je možnost okužbe s črevesnimi nalezljivimi boleznimi in nastanka različnih kožnih bolezni.

Ljudska republika Slovenija
Mestni ljudski odbor Celje
Svet za gospodarstvo
Štev. 221 I-1952.

O G L A S

Svet za kmetijstvo in gozdarstvo LRS v Ljubljani je na podlagi 2. čl. Zakona o agrarni reformi in kolonizaciji v LRS (Ur. list LRS št. 10-48) odredil, zaradi dokončne likvidacije agrarne reforme, da se kolonistom in agrarnim interesentom, katerim je bila z začasnimi odločbami dodeljena zemlja v hasnovanje iz agrarnega sklada, izdajo dodelitvene odločbe, na podlagi katerih se bo pravomočno izvršil zemljiškopravni prenos dodeljenega zemljišča na kolonista, oziroma agrarne interesenta.

Zemljiškopravni prenos se bo uredil tudi pri onih agrarnih interesentih, ki so dodeljeno jim zemljo vložili v Kmetijske delovne zadruge ali Splošne kmetijske zadruge.

Pozivajo se zato vsi oni, ki koristijo kot agrarni interesenti ali »domini« zemljišča splošnega ljudskega premoženja, da do 1. avgusta 1952 predlagajo pri Svetu za gospodarstvo MLO Celje, zemljiškopravno ureditve glede zemljišč, ki jim je bilo dodeljeno iz državnega agrarnega sklada.

Predlog za zemljiškopravno ureditev mora obsegati:

1. Priimek, ime, poklic in sedanje bivališče predlagatelja;
 2. navedba zemljišča, ki se naj prenese v zemljiški knjigi na ime agrarne interesenta s točnimi zemljiškopravnimi in katastrskimi podatki;
 3. ime prejšnjega lastnika tega zemljišča;
 4. podatke o premoženjskih in družinskih razmerah predlagatelja;
 5. dokaz, da predlagatelj izpolnjuje pogoje za dodelitev zemlje iz agrarnega sklada po 17. členu Zakona o agrarni reformi in kolonizaciji v LRS.
- Prepozno vloženi predlogi se ne bodo upoštevali ter se bo z zemljo razpolagalo.
- Smrt fašizmu — svoboda narodu!
V Celju, dne 1. julija 1952.

OBVESTILO

Na podlagi sklepa zbora Mestnega ljudskega odbora, da se objavljajo seje poedinih svetov in odborov prebivalstvu z vabilom, da se seje sveta lahko udeleži in izrazi probleme terena, obveščamo, da bo seja za gradbene in komunalne zadeve dne 28. 7. 1952 v sejni dvorani Mestnega ljudskega odbora z naslednjim dnevnim redom:

- a) Pregled zapisnika zadnje seje;
- b) program del za leto 1953;
- c) tekoče zadeve;
- d) slučajnosti.

Predhodno se bodo sestali posamezni odbori, in sicer:

- a) odbor za gradnje in popravila stanovanjskih hiš dne 21. t. m. ob 10. uri;
- b) odbor za elektriko, plin in vodovod dne 23. t. m. ob 10. uri;
- c) odbor za ceste in promet dne 24. t. m. ob 10. uri;
- d) odbor za komunalno higieno dne 25. t. m. ob 10. uri;
- e) odbor za urbanizem dne 26. t. m. ob 10. uri.

Vse seje odborov bodo v prostorih Sveta za gradnje in komunalne zadeve. Na vseh sejah bodo obravnavali kakšne investicijske zadeve, ki so predložile Mestnemu ljudskemu odboru, da bi se lahko vršile v prihodnjem letu, da se pripravijo tozadevni načrti, predračuni itd.

Vabilno državljanje, da se teh sej v največjem številu udeležite.

Svet za kom. zadeve in gradnje

OBJAVVA

Odbor za organizacijo pri Gospodarskem svetu MLO Celje bo imel dne 25. julija 1952 ob 9. uri dopolnilno v sejni sobi Sveta na Trgu svobode 10 I

IV. REDNO SEJO
z naslednjim dnevnim redom:

1. problematika obrata »ELEKTRO« Celje;
2. problematika Tovarne sadnih sokov;
3. vključevanje vajencev v gospodarstvo;
4. razne.

Vabilno odbornike MLO, da se seje udeležijo. Pravico prisostvovanja imajo tudi drugi državljanje.

O P O Z O R I L O

Vljudno opozarjamo stranke, da dvignejo svoje popravilne čevlje v bivši čevljarški delavnici Tovarne emaljirane posode na Mariborski cesti najkasneje do 31. julija 1952. Po preteku tega roka je smatrati omenjene čevlje kot prodane.

Iprava I. I. O.
Tovarne emaljirane posode

FILATELISTI POZOR!

V sklopu velike gospodarske razstave od 30. avgusta do 14. septembra, ki bo v okviru 500 letnice mesta Celja bo tudi II. filatelistična razstava našega društva. Zaradi tega pozivamo vse člane, tako iz mesta in okolice, da sodelujejo na tej razstavi s svojimi zbirkami. Vse k temu potrebne informacije dobiti v društveni pisarni vsak ponedeljek in četrtek med 19. in 20. uro.

Najboljše razstavljene zbirke bodo nagrajene. Ker pa ima razstavnih odbor namen to izložbo smotno pripraviti Vas naprošamo, da pohitite s prijavitvami.

Filatelistično društvo Celje
Dom OF II. nadstropje

P O Z I V

V letu 1952 se je pojavil v Celju Frkance Ivan, po narodnosti Hrvat, ki se je predstavil za fotografskega zastopnika podjetja »Meris« v Zagrebu ter prevzel razne fotografije in podobno v svrhu povečave. Zahteval je predkupne v gotovini od 500 do 1.500 din, seveda povečanih slik ni dostavil. Na ta način, kakor sam priznava je v Celju izvele od 11 oseb denar. Vse pripradete osebe, egojufane na ta način, naj se javijo do 27. julija na ONZ Celje-mesto, soba št. 9, kjer bodo vložile odškodninski zahtevek.

KMETIJSKA GOSPODARSTVA — KMETOVALCI, POZOR!
G u m i m e m b r a n e (klubke za membranske gnojne špalke) prodaja KMETIJSKI MAGAZIN, poslovalnica Celje. — Cena za 1 komad je 1.600 din — franko Celje. Pohitite z naročili.

Kmetijski magazin, poslov. Celje

NAJ DEN O

Na plačnico pred Narodno banko v Celju je bila najdena denarnica iz blaga s 550,50 din gotovine, tri polovice srečk državne terije za 32 kolo in mali nožec. Lastnik naj se javi z dokazilom o lastništvu na ONZ Celje-mesto, soba 6.

SADJARJI POZOR!

Za letno škropljenje sadnega drevja uporabljajte žvepleno apno brozgo, dobiti je vsako količino.

Tovarna »PINUS«, Rače. Zastopstvo Ljubljana, Titova 35 a.

KINO METROPOL
Od 15. do 21. julija 1952, ameriški film »FANT S TROBENTO«

KINO DOM
Od 16. do 18. julija 1952, angleški film »ZASEBNO ŽIVLJENJE HENRIKA VIII.«
Od 19. do 25. julija, avstrijski film »STREL SKOZI OKNO«.

PRODAM par konjev, starih 8 let. Informacije: Horvat, Celje, Lava 9.
ZAMENJAM trosobno stanovanje za dvosobno v mestu. Interesenti naj javijo svoj naslov na Upravo lista.
PREKLIČUJEM osebo izkaznico in sofer-sko izkaznico na ime Sentočnik Franc, Ivenca 2. Vojnik.
REVEMATICARJI! Postujte se fizikalne terapije. Pojasna daje Žof Jože. Št. Vid - Grobelno (Priložite znamko za odgovor)!
PRODAM silvalni stroj »Singer« (pogrešljiv z okroglim čolnicom) in kromatično harmoniko (96 basov), oboje v zelo dobrem stanju. Turšek Jože, Celje, Mariborska 13.
»SINGER« silvalni stroj, nov, pogrešljiv prodam. Naslov v upravi.
PRODAM zemljišče. Vprašati: Zgornja Hudinja 160 Celje.
ZAMENJAM enosobno stanovanje s kabineto in kopalnico v Mariboru za dvosobno v Celju ali Laškem. Vprašati v Celju pri Zorko, Ipavčeva 16 ali Lažkem pri Gomboc.

TRIBUNA OLEPŠEVALNEGA DRUŠTVA CELJE

Doseženi uspehi in naloge Olepševalnega društva v Celju

Leto leto je Olepševalno društvo v Celju prebrodilo krizo in je pomlajeno ter zlasti številno z novim članstvom stopilo v novo fazo svojega dela. Olepševalno društvo, ki je pred drugo svetovno vojno delovalo, si je priborilo lepo tradicijo ter pokazalo, da je takšno društvo vsakogar več kot potrebno. Danes, ko slavimo 500-letnico mesta, je želja po ureditvi in olepšavi našega mesta tem večja ter mislimo, da se pridružujemo mnenju vseh naših meščanov, da je bila odzivitev tega društva res potrebna. Celjani se zavedajo pomembnosti Olepševalnega društva, zavedajo se tudi, da društvo ni mogoče odpraviti vseh nedostatkov že v prvem letu delovanja, ker je poiztvorno delo celotnega društva in njegovih posameznih članov bo lahko preoblikovalo vizer Celja v lepota in kulturno mesto. To seveda ni lahka naloga ter zahteva mnogo nesebičnosti in trajne ljubezni, hkrati tudi finančnih iztevk poleg tehnične zmogljivosti. Celju izboljšati njegov zunanji izgled, uvrstiti ga v krog evropskih kulturnih mest, naj bi bila glavna težnja oziroma Olepševalnega društva v Celju.

Ob tej priliki je naš sodelavec, ki posveča dejavnosti mesta posebno pozornost, posebno še, ker je naše mesto napovedalo tekmovanje vsem slovenskim mestom za kulturnejši odraz, stopil v stik s predsednikom Olepševalnega društva tov. Jenkom ter mu zastavil nekaj vprašanj, katere bodo sigurno zanimala naše čitatelje.

KAKO JE PRAVZAPRAV ORGANIZIRANO OLEPŠEVALNO DRUŠTVO IN KAKO SE REŠUJEJO POSAMEZNI PROBLEMI?

Olepševalno društvo si je na svojem ustanovnem obnem zboru izvolilo širši odbor z 19 člani ter ožil odbor z 12 člani. Doim ima ožil odbor določene redne seje, na katerih obravnavajo tekoče zadeve, se širši odbor sestaja ob prilikah, kadar je potrebno predložiti večje naloge ali pa rešitve večjih splošnih vprašanj.

Vsak član Olepševalnega društva ima pravico, oziroma bi skoraj rekli, da je njegov dolžnost signalizirati društvu vse nedostatke, ki se pojavljajo na mestnem območju, pisno ali ustmeno. Takšne pripombe se poog obravnavajo na društvenih sejah, ožega odbora, ki v manjših zadevah kar sam intervenira, v kolikor je pa za zahtevnejši problem, pa preko širšega odbora. Da bi zajeli čim več mnenj, smo odprli tudi v »Savinjskem tedniku« stalno tribuno, v kateri se lahko imenajo želje meščanov po odpravi nedostatkov, obenem pa naj tribuna služi informatske o delu Olepševalnega društva.

Zelimo, da bi Celjani bili o delu Olepševalnega društva vedno obveščeni.

Razen navedenih odborov so še naslednji odelki: gradbeni, gospodarski, propagandni, kulturno-prosvetni, zgodovinsko-umetniški in higiensko-zdravstveni. Naselovi odelkov se vsi povedo kakšno delo opravljajo. Vsak odelk sestoji iz več ali manj članov ter misijo in izvršuje posamezne naloge, ki se dočijo na seji ožega ali širšega odbora. Tako aktivno dela čim več naših članov.

KAKO JE S KULTURNEJŠO PRODAJO ČASOPISOV V CELJU?

Olepševalno društvo je že v pričetku leta predlagalo, da se preneha s prodajanjem časopisov na mestnih oglih (na zabojih in deškah) ter da se postavijo potrebni kioski, kot so že postavljeni v vseh naših mestih. Takoj sta se javila Slovenski poročevalec in Jugoreklam, da bosta te kioske postavila. Izdelali so tudi že načrte, žal pa kljub našim intervencijam še ni prišlo do realizacije. Vsekakor imamo najboljšo voljo, da v dohodnem času dosežemo preprovo prodajanja časopisov pod milim nebom ali džankom.

ALI SE ZANIMATE TUDI ZA CELJSKE IZLOZBE?

Imeli smo že nekaj razgovorov z našimi celjskimi aranžerji ter jim priporočali ustanovitev aranžerskega društva, ki naj bi skrbelo za izobraževanje svojih članov. Celjske izložbe res niso v ponos našemu mestu ne samo v pogledu samega aranžiranja temveč tudi zaradi debelih slojev prahu, ki pokrivajo marsikatero izložbo. Tudi boro moral pomagati tudi direktorji trgovskih podjetij. Čista in lepa izložba ni samo okras mesta, temveč ima tudi neposreden vpliv na kupca.

KAKŠEN JE PERSPEKTIVNI PLAN OZIROMA KAKŠNE NALOGE SI JE ZASTAVILO DRUŠTVO?

Perspektivni plan je zelo obširen, lahko rečemo znatno obširnejši kot ga društvo lahko v enem letu zmore. Navedli bi samo nekaj najvažnejših nalog in to: sodelovanje pri ureditvi javnih nasadov, ureditev ruševin celjskega gradu, sanacija Rajterjevega hriba z vsemi sprehajalnimi potmi, ureditev plakiranja v Celju, kulturneje prodaje časopisov, ureditev javnih stranišč, sodelovanje pri oceni urbanističnega načrta, sodelovanje pri ureditvi fasad, požitve družabnega življenja s prireditvami, koncerti in izletji, sodelovanje pri odpravi pomočnija v razsvetljavi v nočnem času itd. Najtežjih projektov nismem navedel kot so v prvi vrsti sodelovanje v prenovitvenem kopališču, skrb za ureditev čistih naprav ob Savinji itd. Da bi bilo nesporazuma, moram poudariti, da društvo ne izvršuje teh nalog konkretno s svojim finančnem okviru, temveč da v največji meri dela inciativo, to se pravi, da vpliva na merodajne izvršitelje s sugestijo in nasveti. Napori MLO za kulturnejši izgled so vidni, vsakogar se je pa že v tem kratkem času pokazalo zelo koristno, da sodelujejo člani društva v posameznih svetih ter tako neposredno prenašajo želje Celjanov po izvršitvi gotovih del, ali pa vplivajo na večji tempo.

USPELE PRIREDITVE V PREBOLDU

V soboto in nedeljo so Preboldčani in prebivalci Savinjske doline prisostvovali kvalitetni telovadnici nastopom in igralnemu dvoboju med Mursko Soboto in Celjem.

V soboto zvečer so ob bazenu ob bajni razsvetljavi nastopili na telovadni akademiji domčinji z dvema, Celjani iz Gaberje pa kar s sedmimi točkami. Preko 400 gledalcev je bilo izredno navdušeno nad kvalitetnim izvajanjem celjskih telovadcev in telovadk.

V nedeljo dopolnilno so se v plavanju pomerili med seboj plavalci iz Murske Sobote in Celja za prvenstvo III. razreda slovenske lige. Preko 500 gledalcev je z zanimanjem sledilo posameznim disciplinam in izredno vzpodbujalo Celjane, da bi dosegli lepše uspehe. Mladi plavalci Celja so več kot izpolnili pričakovanja objektivnega opazovalca. Proti renomiranemu nasprotniku so dosegli izredno dober rezultat — saj so srečanje v plavanju izgubili le z 68:72 točkami. V waterpolo tekmi pa niso Celjani imeli dovolj kondicije, kar se jim je maščevalo predvsem v drugem polčasu. Srečanje so izgubili z 8:11 (4:6). Kreči nekaterih igralcev so bili brez dvoma posledica maturantskega nlessa ekonomske srednje šole v Celju! Izgubljene točke v plavanju in waterpolu na so Celjani brez dvoma nadoknadili s kvalitativni skoti v vodo. Ker Sobočani niso v skokih nastopili v konkurenci, ker jim je dovoljeno tkovanje na 1 m deski, v Preboldu pa je le 3 m deska, še ne vemo za končni rezultat dvoboja, ki bo po vsej verjetnosti minimalen in ne moremo predvideti končnega zmagovalca — saj Sobočani baje nimajo kvalitetnih skakačev v vodo. Od Celjanov je presenetila mlada 13letna Jošt Alenka, ki je pokazala izredno hitrost pri erawju, čeprav se ni stilno izdela. Je izredno talentirana plavalka in ima še lepo bodočnost. Ob ustalih se ugajali na svoji berbenosti in vstrajnosti iz Klenčnik, Birsca, Pirnat Majda, Bajramović in Keršinar Marjeta. Pri waterpolu je poraz Celjanov precej pripomogel izredno slabi vaterpolisti Veber Tine in Iršič, pri šenskah pa smo bili slabši vendar je Jazbecova pokazala več znanja od ševodnikov.

Popolnilno je preko 1100 gledalcev prisostvovalo dobremu telovadnemu nastopu, kjer je nastopilo 8 društev »Partizan« s 146 telovadci. V dobri uri je bil izveden kvaliteten program od iger, skupinskih vaj, prostih vaj in vaj na orodju. Gledalci so bili navdušeni nad mladimi telovadci iz Gaberje, ki so pokazali res kvalitetno znanje na različnih orodjih. Med vsemi je najbolj ugajal državnim mladinski prvak Veber Tine. Domači bi se morali malo bolj zanimati za izvedbo nastopa, ki so ga prepustili kar zastopnikom OTO iz Celja. Prvatako ni bilo stiker sodeljteljev in so se gledalci lahko po mlaj vseh sprehajali po telovadišču in motili potek nastopa. Bilo je še več organizacijskih slabosti, ki pa niso bistveno vplivale na samo kvaliteto prireditve. Zameriti moramo tudi AD Kladivar, ki na nastop ni poslal napovedanih

Telesna vzgoja in šport

atletov. Ob tolikšnem številu gledalcev bi lahko s svojimi točkami napravili precejšnjo propagando za atletiko na našem podeželju.

Po končanem prireditvah so se številni obiskovalci bladih prijetnem bazenu, kjer je bilo izredno živahno prav večernih ur. Preboldčanom, zlasti pa vodstvom telovadnih tovarne in sindikalni organizaciji iz Murske »Partizane« lahko smo čestitamo ob njihovi lepi pridobitvi modernega plavalnega bazena, celjskim direktorjem podjetij in sindikalnim organizatorjem pa bi priporočali, da so pri Preboldu informirajo, kako se lahko zgradi plavalni bazen!

KAJ JE S TELOVADNIM DOMOM V GABERJU?

V Celju imamo edini telovadni dom v Gaberju, ki ga upravlja društvo »Partizan« Celje-Gaberje. Izgled tega doma pa ne more biti Celjanom v ponos, zlasti ne prav v času, ko slavimo 500 letnico mesta. Ulična fasada izgleda še kar dostojno. Zunanost dvorišnega trakta, streha in nekateri deli notranjosti stavbe pa dajejo nerazno sliko. Strešniki so razpadli in okrušeni, dimniške glave so tako razpadle, da grozi nevarnost zruienja na ulico, oziroma dvorišče, zlebove je na večih mestih propadle, stenki omet na dvorišnem traktu vztrajno odpada, poškodovane so odtodnje cevi, zloje in obrobe ter strelodolci. Ob času deževja prebivalci doma lovijo vodo kar s posodami. Lepo telovadnico dež namaka kar na 5 mestih. Uprava se že dve leti trudi, da bi izvršila vsa potrebna popravila, ki jih pa z lastnimi dohodki ne zmore.

Potrkala je na vsa vrata — pa doslej še povsod zaman. Pomoč je bila marsikje obljubljena! V preteklem letu je društveno upravo prodaje uspeš radonarjal za 30.000 din in s tem zneskom nakupila strešno opeko, da je prekrila streho na mestih, kjer je dež najbolj namakal stavbo. Letošnja zima pa je stavbo še bolj poškodovala. Škoda se je po centeni komisiji MLO Celje od lanskih 255.000 din dvignila že kar na 555.000 din. Vse to hliče po takojšnjih ukrepih. Delovno uravzo društva, ki skrbi za vzgojo preko 250 telovadcev, predvsem iz delavskih vrst, je treba podpreti pri njenem prizadevanju, da se družbeno lastnina obrani in da bi še vnaprej lahko služila vzgoji tamkajšnjih prebivalcev.

Vprašamo se — kaj je s 40.000.000 din, ki jih je MLO dobil kot kredit od VRS za popravilo stavb, ki so bile poškodovane od letošnje zime? Ali telovadni dom v Gaberju ne more od tega zneska dobiti sredstva za popravilo? Kaj pa naša podjetja in sindikalne organizacije? Ali ne morejo podpreti »Partizane«, v katerem se vzbujajo mlajbi otroci? Ali bo vsa pomoč celjskih podjetij in sindikalnih organizacij šla vedno le za razvoj posameznih športnih organizacij? Ta vprašanja naj tudi rešujejo na merodajnih mestih in pripomorejo pravičnejši razdelitvi raznih fondov in dotacij.

NOGOMET: Prvenstvo mariborske skupine: ZSD Celje : Fužinar 5 : 4 (3 : 1).

**Slovenski
hmelj -
štajerski
Savinjska
dolina**

„HMEZAD“ hmeljarska zadruga z o. j. ŽALEC

Brzjav: HMEZAD ŽALEC

Telefon: Žalec št. 22 in 18

Izvaša na vsa svetovna tržišča prvovrstni Savinjski hmelj, poznan pod zaščitnim znakom „Slovenski hmelj - štajerski, Savinjska dolina“

Razpolaga z modernimi zadržnimi skladišči za konzerviranje in embaliranje hmelja, ima lastni inštitut za selekcijo in analiziranje hmelja

Oskrbuje potom kmetijskih zadrug hmeljarstvo v vsemi sredstvi za reprodukcijo in za investicije — opremo

Vrši odkup vsega hmelja, ki ga prideluje LR Slovenija

Vrši velika melioracijska dela na hmeljskem področju, s katerimi se bo zelo dvignila donosnost zemlje

Načrtno uvaja vedno večjo mehanizacijo del v hmeljarstvu

OKRAJNO MIZARSTVO

ŠEMPETER V SAVINJSKI DOLINI

izdeluje kuhinjske opreme, spalnice in sobna pohištvo tudi po željah.

izvečuje gradbeno - mizarске storitve, vrata, okna itd., opremo lokalov, kavarn itd.

OGLEJTE SI NAŠO ZALOGO V ŠEMPETRU V SAV. DOLINI

Cene konkurenčne — Postrežba solidna!

OKRAJNA ŽAGA

ŠEMPETER V SAV. DOLINI

izvršuje vse vrste

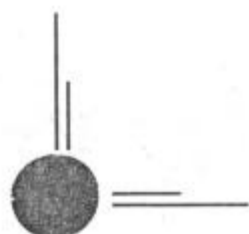
žagarskih storitev

hitro in solidno

Tekstilna tovarna

ŠEMPETER OB SAVINJI

izdeluje vse vrste beljenega platna: 80 cm, 140 cm in 180 cm, zavese raznih desenov v širini 80 cm in 145 cm, krojaški kanafas širine 70 cm, namižne prle, serviete, brisače, naglavne rute, flanelo za rjuhe itd. — Znižane cene in povečan asortiment! Solidna postrežba!

DRŽAVNO TRGOVSKO PODJETJE

„SAVINJSKI MAGAZIN“

ŽALEC

Nudi v vseh svojih poslovalnicah vse vrste potrošnega blaga po občutno znižanih cenah

*

Pohitite z nakupom!

»UTEKS« ŽALEC

tkalnica
barvarna
inpregnacija
in konfekcija

Nudimo vam vse vrste konopljenih, lanenih in bombažnih tkanin • Po želji izdelamo vse vrste konfekcijskih izdelkov: vreče, stamarice, cerade (za vozove, avtomobile in vagoni), pokrivala za kornje, športne čepice, vetrne jopice in razne druge izdelke • Cene smo znižali za 20% - dobava promptna!

Naročila sprejema komercialni oddelek podjetja

„Potrošnik“ - Celje

Sedež ravnateljstva Tomšičev trg 3, telefon št. 34
Posluje s svojimi poslovalnicami:

»CENTER« Tomšičev trg 3
»SAVICA« Trg V. Kongresa 10
»SOČA« Stanetova ul. 18
»ENOTNOST« Mariborska c. 61
»NA KRIZIŠČU« Cesta na Dobravo
»BOHOR« Zidankova ul. 7
»PRI GLEDALIŠČU« Gledališka ul. 8
»PEČOVNIK« Pečovnik 114
»PRI SIDRU« Mariborska c. 52
»DELAVSKA« Delavska ul. 12
»VOGLAJNA« Cesta na Teharje

IZREDNA PRILIKA!
GLOBOKO SMO ZNIŽALI CENE!

Imamo na zalogi vse živilske artikle, razno kolonialno blago, alkoholne pijače v steklenicah, mesne izdelke in vedno svežo povrtnino. — Oglejte si naše zaloge. Nudimo Vam blago po zmernih in nizkih cenah.

Razprodajamo naslednje blago:
vezano trstiko za strop
nove hrastove sode od 50—500 litrov
gajbice za prevoz sadja
kolomast odprt in v zabojčkih
brusne kamne
razno leseno in drugo galanterijsko blago

Izkoristite ugodno priliko in pohitite z nabavo naših izdelkov po znižanih cenah in sicer: **letno blago za ženske obleke, naglavne rute, zimsko blago za ženske obleke in posteljno platno!**

Tekstilna tovarna Prebold